

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM

I. SZÁM

ÁRA: 60 FILLÉR

1975. JANUÁR

Kábelcsék

(Haraszti A. grafikája)

Sikeresen zajlott le az év végi csúcsforgalom

Interjú dr. Palotás Magdával, a Posta vezérigazgató-helyettesével

— A Magyar Posta az éven-
te visszatérő legnagyobb for-
galommal kapcsolatos felada-
tát, az év végi csúcsforgalmat,
ismét sikeresen oldotta meg.
Az „ismét” mögött azonban
sokkal több van, mint a pusztá-
szó — mondta dr. Palotás
Magda vezérigazgató-helyettes.
— A tények beszélnek, s ezek-
ből megállapítható, hogy az
utóbbi évek csúcsforgalmához
képest is sikeresebben, zökke-
nőmentesen hajtották végre a
postaforgalom területén dol-
gozók feladataikat.

— Pedig jóval nagyobbak
voltak ezek a feladatok, mint
az előző években!

— Igen, csaknem minden
forgalmi szolgáltatásnál növe-
kedett a munka. Ezt a hivata-
los kimutatások is jól érzé-
kelteik: a Budapestre jövő
feldolgozott levélforgalom da-
rabszáma például az 1973 de-
cemberhez képest, a múlt év
utolsó hónapjában, csaknem
2 millióval növekedett! De a
fővárosi átmenő levélfeldolgo-
zásnál is (ugyancsak a két de-
cemberi forgalmi adatot ha-
sonlítva össze) 1 millió 375
ezer a szaporulat. Szintén több
mint 1 millióval növekedett a
külföldről jött levél-darab-
szám is.

Ezek az adatok is bizonyít-
ják, hogy az utóbbi egy év
alatt nagyobb ütemben növe-
kedett a levélforgalom, s ezen
belül is az express és ajánlott
levelek száma. Érdekes, hogy
a mostani „csúcsnál” az évek
óta stagnáló csomagforgalom
is alaposan megélenkült, a fő-
városban felvett, illetve át-
menő csomagok száma több
mint 100 ezerrel növekedett az
elmúlt hónapban. De megso-
kasodtak az előző decemberhez
képest a hírlapterjesztési fel-
adatok is. A szokásosnál is
nagyobb, mintegy 4 százalékos
volt az emelkedés. Végül, a
talán legmunkaigényesebb te-
rületen, a pénzforgalomnál is
(takarékosítási és csekkfor-
galom) igen erőteljes volt a
fejlődés.

— És „az érem másik oldala”:
e megnövekedett feladatokat
dolgozóink lényegében a ta-
valyi létszámban teljesítették,
mégpedig úgy, hogy közben
valamennyi forgalmi területen
bevezették a csökkentett mun-
kaidőt, a 44 órás munkahetét!

— Munkaidő-csökkentés,
sokkal nagyobb feladatok —
és a tavalyinál lényegesen
jobb teljesítmény... Ez ho-
gyan sikerült?

— Sokkal simábban, mint az
előző években. A múlt évben
a postaforgalmi szakosztály
lényegesen előbb kezdte el a
felkészülést és a szervezést.
Már november közepén meg-
történtek a különböző eligazítá-
sok, utasításban szabályoz-
tuk jó előre a postahivatalok
decemberi nyitvatartási rend-
jét. A hivatalok dolgozói tehát

időben értesültek — a többi
között — az ünnepi felvételi,
pénztárszolgálat, valamint a
kézbesítőszolgálat ellátásával,
a nyitvatartással, illetve a
forgalom lebonyolításával kap-
csolatos teendőkről. Elegendő
idő állt tehát rendelkezésre, a
létszám- és munkaidő-beosztás
megszervezésére. Eközben a
postahivatalok képeslap- és
értékeikké igényét is szinte
„tűbiztosítással”, időben ki-
elégítettük. Jelentős volt még,
hogy a mostani csúcsforgalom
előtt igen hathatós propagan-
dát sikerült kifejtenünk a saj-
tóban, a rádióban és a televí-
zióban a folyamatos, időbeni
feladás, tehát a forgalom zét-
húzása érdekében.

— Hogyan zajlott le a csúcs-
forgalom?

— Az igazgatóságok kikül-
döttjei a helyszínen végezték
ellenőrző és segítő munkájuk-
at. Emellett a fő teher a hi-
vatalok dolgozóinak a vállán
volt. Meg kell hagyni, jól vi-
selték! Úgy szervezték a mű-
szakokat, hogy például már a
csúcsforgalom előtt, marad-
ványmentesen dolgoztak a
legtöbb hivatalnál. Ebben
nagy segítséget adtak a pos-
taforgalmi és távközlési szak-
középiskolák, valamint a fel-

sőfokú tanfolyamok hallgatói,
no és — nem utolsósorban —
nyugdíjas postások. A „csúcs”
alatt nem volt sehol sem szá-
mottevő, előző napi marad-
vány, mindent feldolgoztak a
hivataloknál. Folyamatosan
történt a postaküldemények
felvétele, feldolgozása, továb-
bítása, a közönség kiszolgálása,
nem növekedett a sorbanállás
sem.

— Ezek szerint a továbbítás,
a szállítás is zökkenőmentes
volt?

— Sikertől biztosítani a
Központi Járámtelep összes
tartalékait, csúcsforgalom ide-
jére. Ezzel a járamtelep veze-
tői és dolgozói nagy segítsé-
get adtak a csúcsforgalom si-
keres lebonyolításához, remé-
ljük, ez a hozzáállás a jö-
vőben állandósul majd. De-
cemberben a rendkívüli gép-
kocsiszolgálatok keretében,
például a helyközi járatokat
300, a helyi csomagszolgálatot
mintegy 1000 gépkocsijárat
növelték. Ez idő alatt 260-al
több vasúti menet is segítette
munkánkat.

Sokat vállaltak a vidéki gőc-
hivatalok is, a fővárosi gőc-
hivatalok (például a 72-es) te-
hermentesítésére. A különböző

irányítási területekre szóló
anyagok feldolgozását vállal-
ták és teljesítették is.

— Abban, hogy ez az év végi
csúcsforgalom az eddigiek kö-
zül a legjobban sikerült, nagy
szerepe volt a valóban élő
szocialista brigádmozgalom-
nak Aranyvasárnap például
rendkívüli műszakot tartottak
a Bp. 62-es hivatalban, több
mint 160 dolgozó jött be, hogy
hétfőn zökkenőmentesen kez-
dődjék a munka.

— Csökkentek-e az év végi
csúcsoknál szokásos reklamá-
ciók?

— Az előző évekhez képest
most szinte reklamáció-mentes
volt a decemberi hónap a fő-
városban, de minimális volt a
vidéki hivataloknál is a reklá-
mációk száma. Sikertől jól el-
látni a szolgáltató munkánkat,
s ezért most köszönetemet fe-
jezem ki Horn elvtárs és a Pos-
ta vezetőinek nevében is a
postaforgalom területén dolgo-
zóknak odaadó munkájukért,
és köszönet mindazoknak, akik
az év végi csúcsforgalom va-
lóban sikeres lebonyolításához
segítséget adtak.

— R —

Körtelefon

Eredményes évvárás, évkezdés

Jutalmazták a kongresszusi verseny legjobbjait

Interjút kértünk az igazga-
tóságok tsz-titkáraitól, arról,
hogyan zárták-kezdték az
évet, mik az új évi terveik?

— Egyed Ernő, a Helyközi
Távbeszélő Igazgatóság tsz-
titkára arról tájékoztatott ben-
nünket, hogy mind a műszaki,
mind a forgalmi szolgáltatást
nyújtó szervezetük folyamatos
üzemben dolgozik. Az influen-
zajárvány miatti gond hatvá-
nyozottan jelentkezik az igaz-
gatóságon (700 nő dolgozik a
területen), sok a kisgyermekes
anya. A betegség miatt tá-
vollevők munkáját a szocia-
lista brigádok pótolják. Az
évkezdés, a fenti problémák
ellenére, zökkenőmentes volt.

— 1974 évi eredményeik?
A kongresszusi, jubileumi
versenyben mindazokat a cél-
feladatokat, amelyeket a szo-
cialista brigádok vállaltak, tel-
jesítették, sőt, számos helyen,
így például fejlesztési vona-
lon — túlteljesítették. Jelen-
tős eredmény például, hogy
karácsony és új év között Ro-
mániával a koaxkábel össze-
kötését megteremtették.
Mostantól, az eddigi 60 vona-
las összeköttetés 300-asra
bővült.

— Az elmúlt évben célfel-
adatokért 300 ezer forintot fi-
zetünk ki, ezenkívül év vé-
gén, a bérmegetakartásból 500
ezer forintot osztottunk szét

azok között, akik a szocialista
munkaversenyben kiváló
eredményt értek el.

— És az új évi terveik?
— A múlt évinél magasabb
tervet vár tőlünk a Posta ve-
zetősége, ez pedig körülbe-
lül 5 százalékos többletet je-
lent számunkra. Vezetőségünk
megtárgyalta az 1975-ös vár-
ható műszaki fejlesztési fel-
adatokat. Forgalmi területen
pedig azt kérjük dolgozóink-
tól, hogy a múlt évihez ha-
sonló, de minőségileg jobb
szolgáltatást biztosítsanak. Bí-
zunk abban, hogy Budapest-
ten a négy távbeszélő köz-
pont távhívásra való átállítása
idén megtörténik, s ez nagy-
mértékben csökkenti majd az
interközpont dolgozóinak ter-
helését.

A HTI dolgozóit a januá-
ri termelési tanácskozáson
tájékoztatják a múlt évi ered-
ményes munkáról, s itt is-
mertetik az ideai várható fel-
adatokat is. Ezek birtokában
tehetik meg majd vállalásai-
kat a kongresszusi-jubileumi
verseny II. szakaszára.

★
Keresztes Mihály, a Szegedi
Postaigazgatóság tsz-titkára is
jó hírrel fogad:
— Sikeresen jutottunk túl
a karácsonyi csúcsforgalomra,
eredményes évet zártunk.

Örülünk annak is — foly-
tatja Keresztes Mihály —,
hogy ebben a hónapban át-
adásra került egy kétszintes,
gyönyörű, modern postahiva-
lat Székkutason. Régi kíván-
ság teljesül ezzel a 4500 lélek-
számú településen. December
29-én adtuk át Kecskeméten
és Békéscsabán az elkészült
postagarazsokokat, továbbá Al-
gyón, egy új korszerű posta-
hivatalt.

— Mit várnak az új évtől?
— További fejlődést. A
terv szerint Békéscsaba I.,
Kecskemét I. és Baja I. pos-
tahivatalok építését is meg-
kezdjük, s végül: régi elmará-
dást pótolunk a távhívásos
rendszerbe való bekapcsoló-
dással!

— Szakszervezeti vonalon
mi újság?

— December 14—31 között
sikeresen befejeztük a tag-
könyvcserét. Az eredményes
felvilágosító, politikai munka
nyomán területünkön 95,6
százalékos jelenleg a szerve-
zettség. Tovább erősödött te-
hát szakszervezetünk. De-
cember 31-él zárult a kong-
resszusi-jubileumi munkaver-
sény I. szakasza. Sikerét bi-
zonyítja, hogy mind a szocia-
lista brigádok, mind az üze-
(Folytatás a 2. oldalon.)

Az elnökségi ülésről jelentjük

Szakszervezetünk elnöksége
1975. január 9-én ülést tartott,
Kőczyán András elnökletével
amelyen részt vett dr. Buják
Konstantin vezérigazgató-he-
lyettes is.

Elnökségünk tárgyalta az
1975. évi első féléves munkán-
kat meghatározó munkatervet
— amelyben a postás dolgozó-
kat leginkább érintő kérdése-
ket tűznek napirendre, egyben
értékelést adnak a végzett
szakmai, szakszervezeti mun-
káról.

Az elnökség a továbbiakban
tárgyalta és elfogadta az 1975.
évi költségvetés-tervezetet. Le-
szögezte, hogy ebben az évben
mind az alapszervezeti, mind a
központi költségvetésben takar-
ékosra kell törekedni. Olyan ta-
karékosra, melyben az anyagi
eszközöket a szakszervezeti
munka legfon-
tosabb területén szükséges fel-
használni, amely közvetlen
kapcsolatban van a tagság
igényével is.

Az 1975. évi költségvetésünk
fő összege 1213 millió forint-
tal haladja meg az 1974. évi
várható tényszámot. Hangsúly-
ozottan kiemelte, hogy a költsé-
gvetésben rögzített fel-
adatokat csak fegyelmet
gazdálkodással, a tagdíjbevéte-
li előirányzat teljesítésével le-
het megoldani.

Lényeges eredmény, hogy az
1971-es évben a szervezettség
95 százalékról 97,2 százalékra
emelkedett — állapította meg
az elnökség.

— Az ülésen elfogadták a pos-
tás vállalati üdültetési helyze-
téről szóló tájékoztatót, amely
megállapította, hogy a SZOT
kedvezményes üdültetési le-

hetőségeken kívül a vállalati
üdülés biztosítása is jelentős
mértékben hozzájárul a dolgo-
zók igényeinek kielégítéséhez.

1971-ben térítésmentesen
üdültették a postai üdülőkben,
illetve a Harkányföldön bérelt
üdülőkben a gyermeküket egye-
dül nevelő postás dolgozók
gyermekét, valamint azokat a
gyermeküket, ahol a családban
három, vagy több eltartott
gyermek van. Az eredménye-
ket jól tükrözik a tények: Ba-
latonalmádban, Balatonfeny-
vesen, Hajdúszoboszlón és
Harkányföldön, a bérelt üdü-
lőkben a múlt évben összesen
2448 felnőtt és 413 gyermek
üdült. A balatonfenyvesi üdü-
lő beindulásával lényegesen
emelkedett a beutaltak szá-
ma az előző évekhez viszony-
ítva.

Sokat fejlődött a gazdálkodó
postaszervek saját szervezésű
üdültetési munkája. Tovább bő-
vítették üdültetési lehetőségeiket,
a meglévő üdülőket korszerű-
sítették, s új bérleményekre
kötöttek szerződéseket. A pos-
taszervek üdülőkben 1974-ben
összesen 4565 postás dolgozó
és családtagjaik vették igénybe
az üdülést.

Összegezve: elnökségünk
megállapította, hogy 1974. év-
ben sokat fejlődött a vállalati
üdültetés, de az igény a je-
lenlegi lehetőségeknél is na-
gyobb, ezért az üdülési lehetősé-
geket, a kereteket tovább kell
bővíteni.

Napirenden szerepelt még a
tagsági könyvek cseréjéről szó-
ló tájékoztató, a két ülés között
végzett munkát összefoglaló
beszámoló, melyet az elnökség
elfogadott.

Szocialista módon

Országos döntő: április 27.

A Postás Dolgozó múlt havi számában felhívás jelent
meg a postás szocialista brigádok országos vetélkedőjére, melyet
„Három évtized a szocializmus építésében” címmel hirdettünk meg.

A területi döntőket 1975. március közepéig az igazgató-
ságok és a területi szakszervezeti tanácsok rendezik. A vetél-
kedő célja: hogy az évfordulókkal kapcsolatban minél több
postás szocialista brigád ismerje meg a felszabadulás óta meg-
tett út eredményeit, a Postás Szakszervezet harcát a dolgozók
élet- és munkakörülményeinek javításáért, a Magyar Posta
fejlődésének felszabadulás utáni történetét és ismeretéről ad-
jon számot.

Az országos döntőre 1975. április 27-én, Budapesten ke-
rül sor. A vetélkedőket mindkét szinten játékos formában,
szórakoztatón, ugyanakkor úgy kell lebonyolítani, hogy a bri-
gádok tárgyi tudására is fény derüljön. A döntők zsűri előtt
folynak.

A brigádok a vetélkedőre az alábbi irodalom alapján
készülhetnek:

„A mi negyed századunk” (Szerkesztette R. Sánta Ilona—
Rényi Péter) Budapest, 1970. Kossuth Kiadó; „Mit kell tudni
a Szovjetunióról?” (Szerkesztette Kiss Csaba—Nemes János)
Budapest, 1972. Kossuth Kiadó; Dr. Vajda Endre: A Posta
története. Budapest, 1967. Közlekedési Dokumentációs Vállalat;
A Postások Szakszervezetének történetéből (1945—1970)
Budapest, 1971. Postás Szakszervezet; A Népszabadság és a
Népszava 30. évfordulóval kapcsolatos cikkei (1975. január—
március 31. közötti számok); A „Posta és a „Postás Dolgozó”
hasonló témájú anyagok.

A felkészülést segítő irodalom megszerzéséhez a szak-
szervezeti bizottságok és a letéti könyvtárak adhatnak út-
mutatást és irányítást az érdeklődő szocialista brigádoknak.

A győztesek értékes jutalomban részesülnek.
A postás szocialista brigádok országos vetélkedőjén sike-
res szereplést kívánunk.

Felvilágosítást, gyakorlati tanácsot szívesen adnak a Pos-
tás Művelődési Központ munkatársai.

Rendezőbizottság

A számvizsgáló szemével

A tagkönyvcseré zökkenőmentes, eredményes lebonyolítása fontos politikai, gazdasági és szervezési feladat, amelynek végrehajtása segítségével, ellenőrzésében a különböző szinten működő számvizsgáló bizottságok is tevékeny részt vállaltak.

Annak érdekében, hogy az ellenőrzés minél nagyobb segítséget adhasson a szakszervezetek, illetve operatív bizottságoknak, ezen a téren is egyetemes állásfoglalásra, irányításra volt szükség. A Központi Számvizsgáló Bizottság ennek érdekében, a különböző fórumok által kiadott útmutatókat, állásfoglalásokat összefoglalva és sajátos céllal kiegészítve „szempont”-gyűjteményt állított össze, amelyet ajánlás kíséretében a szakszervezeti bizottságok útján felhasználásra és alkalmazásra megküldött a számvizsgáló bizottságoknak.

A Központi Számvizsgáló Bizottság is végzett tájékoztató és segítő jellegű ellenőrzést néhány alapszervezetnél. Ennek során nem egy alkalommal találkozott olyan esettel, amikor a megküldött „szempont”-gyűjtemény nem értette el célját, azért, mert az nem jutott el a számvizsgáló bizottsághoz, hanem a titkár iratai között elhelyezték.

A Központi Számvizsgáló Bizottság is nem egy esetben adott segítséget, tanácsot egy-egy tévesen értelmezett szemlélet, nézet kapcsán. Néhány kiragadott példa:

— Vidéken élő postás fiatalok, a férj műszaki vonalon dolgozik, a feleség gyermekgondozási szabadságon. Nemrég kaptak új lakást, amelynek viszonylag nagy a rezsiköltsége. A férjnek hadmenetességi adót is kell fizetnie. Érthető, kevés pénzük marad. A férj a tagságdíjjal elmaradásban van. Az szb részéről határozatlanok, felvetődik bennük, van-e erkölcsi alapjuk arra, hogy a dolgozót az elmaradt tagdíj megfizetésére kötelezzék?

— Érvekkel meggyőztük. — Igen!

— Egy másik esetben kishivatal vezetője szakmai, anyagi problémáinak (vélt vagy jogos, erről nem volt lehetőségünk meggyőződni), el nem intézése miatt kilépett a szakszervezetből. Az esetet a járási titkár hozta fel, amikor éppen az igazgatóság szakmai ellenőre is jelen volt. Kérésünkre ígéretet tettek a probléma mindkét részéről történő megvizsgálására és rendezésére. Reméljük, azóta teljes sikerrel.

— Más alkalommal nehezményezték a tagkönyvben a foglalkozás megjelölésének feltüntetését. Jóllehet az egyetemes értelmezés érdekében erre a célra külön útmutató készült, voltak, akik nem értettek vele egyet, sőt adott esetben sérelmeztek az ilyen való beírás.

— Találkoztunk olyan alapszervezettel is, ahol az igen

alacsony szintű szervezeti felzárkózására ezt az időszakot sem használta fel az szb, közelebből a titkár. Sőt nem törődömsége az ezirányban nagyfokú segítséget adó aktivista szervező munkáját is úgyszólván teljesen megműsította.

Mindezek a példák azonban csak „erősítik a szabályt”. A Központi Számvizsgáló Bizottság megállapítása és egyben meggyőződése, hogy a tagkönyvcseré elérte politikai és gazdasági célját. A postás dolgozók szervezetsége, annak évről évre növekvő irányzata mellett 1974-ben előreláthatólag az utóbbi évek legkedvezőbb szintjét érte el. Ezt a szintet 3-4 százalékkal a tagdíjfizetési készség is meghaladja. Már alig egy százalék hiányzik ahhoz, hogy az eredmény teljes, 100 százalékos legyen.

A szervezetség és tagdíjmorál együttes emelkedése a tag-szám politikai állásfoglalásán túl egyúttal az alapszervezetek anyagi bázisának növekedését is jelenti.

Ha mindezt a tagkönyvcseré tükrében szemléljük és értékeljük, nem látszik korai és elhamarkodott megállapításnak, hogy a feladat végrehajtásában részt vállalt tisztviselők és munkatársak becsületesen helytálltak.

Dr. Walter György,
a számvizsgáló bizottság elnöke

Eredményes évzárás, évkezdés

(Folytatás az 1. oldalról.)

mek és hivatalok többsége teljesítette, sőt túltejesítette vállalását.

★

Szarka György, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság tsz-titkára elmondta, hogy a decemberi szocialista brigádvezetők tanácskozásán értékeltek a kongresszusi-jubileumi munkaversenyt. Ez alkalommal öt szocialista brigádot összesen 40 ezer forint jutalomban részesítettek és vezetőik kiváló dolgozó kitüntetéssel kaptak. Így: a Posta Alközpont Alkotmány szocialista brigádja, vezetője Simitska Endre; a Ferenc Üzem Zalka Máté brigádja, vezetője Stürzer János; a Lágymányos Üzem Puskás Tivadar brigádja, vezetője Várkonyi Antal; a Posta Kábelcentertartó Üzem, Kossuth brigádja, vezetője Széll István; a TIG Tervező Iroda Schönherz brigádja, vezetője Endes József.

— Az évzárás eredménye? — Pozitív. Legfontosabb tervünket teljesítettük, 15 ezer új állomást szereltünk fel Budapesten, december 31-ig. Az igazgatóság 1974-ben minden főbb gazdasági mutatóját teljesítette, így például a bevételi tervet is. A karbantartást a nehézségek ellenére is úgy szervezte meg az igazgatóság, hogy mind az alközpontos, mind a főközpontos területen a szolgáltatás színvonalát biztosítani tudja. Ezt igazolja a fő- és alközpontok jószágfoktervének

teljesítése. Bérfejlesztési tervünket is maradéktalanul teljesítettük. Év végén nyolc üzemünkben volt bérkorrekció, így például a József Távbeszélő Üzemben 80 munkás-állományú dolgozó részesült bérfejlesztésben! Nagy esemény, öröm volt nálunk, hogy a TIG fiataljainak ifjúsági klubot adtunk át. Ötven szocialista brigád — 250 résztvevővel — tartott szocialista brigádvételkedőt. De múlt évi munkánk eredménye az Óbuda és az Erzsébet központ bővítése is. Megkülönböztetett figyelemmel, szeretettel segítgettük a nagycsaládokat, részben segéllyel — erre a célra augusztusban, illetve decemberben összesen 10 ezer forintot fizettünk ki — részben üdülési beutalókkal.

— Milyen tervekkel indult az új esztendő?

— 1975-ben tízezer főközponti új állomást, továbbá nyolcezer alközponti állomást létesítünk. Legnagyobb feladat az új Belvárosi Központ üzembe állítása lesz. Bevételi tervünket 9,5 százalékkal szeretnénk növelni az 1974. évihez szemben. Van tehát bőven feladatunk, ezek között az egyik legfontosabb: a munkásállomány feltöltése.

★

Kovács József, a Budapesti Postaigazgatóság tsz-titkára is arról tájékoztat, hogy az 1974. évi gazdasági eredményei a tervezetnek megfelelően jól alakultak. Továbbra is elsődlegesnek tartják a szolgáltatások színvonalának, minőségének javítását, különösen a felvételi és kézbesítő szolgáltatásban.

— Szakszervezeti vonalon is, az értekezleteken és tanfolyamokon külön foglalkozunk a kulturált, udvarias magatartás jelentőségével és annak hatásával a szolgáltatásra. Fontos feladatunk továbbra is a postai dolgozók munkakörülményeinek javítása, a szociálpolitikai tevékenységnek mind szakmai, mind szakszervezeti vonalon történő erősítése. Sor kerül idén több budapesti postahivatal korszerűsítésére, új berendezések és kisgépek beszerzésére. Meg akarjuk az idén oldani hírlapkézbesítőink munkaruha-ellátását is.

— Hol tartanak a kongresszusi versenyvállalás?

— Értékeltek a kongresszusi-jubileumi munkaverseny első szakaszát. A verseny jutalmazására — menet közben — 250 ezer forintot fordítottunk és a legkiválóbbak közül 14-en kiváló dolgozó kitüntetésben részesültek. Feladatunk a mozgalmi munka további erősítése, a választás végrehajtása, a testületek megújítására, felrészítésére készülünk. Megkezdjük postai vonalon az országban elsőként a szakszervezeti jogsegélyszolgálat előkészítését, beindítását. A budapesti igazgatóságon hetente kétszer lesz fogadóóra. Havonta egyszer, munkaidő után, hogy a kishivatalok dolgozói az esti órákban felkereshessék. Ugyanakkor kihelyezett fogadóórákat tartunk majd a 62-es, a 70-es, a 72-es és a 78-as postahivatalokban, valamint a Budapesti Hírlapterjesztő Üzemben.

★

Kiss Ernő, a Miskolci Postaigazgatóság tsz-titkára elmondta, hogy eredményes évet zárt a kollektíva. Az 1974. nehézségei között említ a borsodi árvezt, amely próbára tette a dolgozókat, ebben a küzdelemben helytálltak a Posta szocialista brigádjai, tovább javultak élet- és munkakörülményeik.

— Nagyjelentőségű eredmények értünk el a kongresszusi felszabadulási munkaversenyben — mondja Kiss Ernő. — A verseny első szakaszát most értékeltük. Dicséret illeti a Miskolci Városi Távközlési Üzem, amely november 7-re teljesítette éves vállalását. Megkülönböztetett figyelemmel kísérjük és segítjük nagycsaládos dolgozóinkat.

— Új évi feladataik? — Az új ötéves terv előkészítésével foglalkozunk és fel-

készülünk a szakszervezeti választásokra. Alapvető feladatunk a kongresszusi irányelvek széles körű ismertetése, a vélemények „csokorba” gyűjtése és a pártszervezethez való továbbítása. Célnk: töretlenül lendülettel tovább folytatni a felszabadulási-kongresszusi versenyt, s azt a II. szakaszban is sikerre vinni. Gazdasági vonalon több megoldásra váró gond van, ilyen például — az igényeknek megfelelően — a leninvárosi és kazincbarcikai új postahely építési átadás, a gépjárműfejlesztés korszerűsítése és a javítóbázis megteremtése. Az elmúlt évi munkát a szakmai és szakszervezeti vezetés jó együttműködése jellemezte. Minden feltétel adott a jó munka továbbviteléhez. Bízunk abban, hogy ideai eredményeinkkel túlszárnyaljuk a múlt évit.

★

Szépe Lőrinc, a Pécsi Postaigazgatóság tsz-titkára elmondta, hogy a legjelentősebb mozdalmi feladat a szakszervezeti választások előkészítése, lebonyolítása, mégpedig úgy, hogy ez a munka ne jelentse a szakszervezet „befelé fordulását”. Tehát eközben is nagy figyelmet fordítanak a hagyományos szakszervezeti munkára.

— Fő feladatunk továbbra is az üzemi demokrácia tartalmi kérdéseinek figyelemmel kísérése, főként a kishivatali dolgozókkal való hatatosabb törődés. A szakmai vezetés ez évben is kétszer összehívja a kishivataloknál dolgozókat. E tapasztalatokról beszámolunk, szakszervezeti aktívák is részt vesznek, hogy minél jobban tájékozathassuk őket és véleményüket kérjük tőlük.

— A gazdasági téren nagy feladatok állnak előttünk, ilyen például a munkásszállítás bővítése; a terület gépkocsiallításának javítása; a munka- és védőruha-ellátás korszerűsítése.

— Fontos feladat az ideai beruházások időarányos vitele, illetve befejezése (ellentétben az 1974-es elmaradásokkal).

— Reméljük, idén is minél több munkáscsaládnak tudunk segíteni a lakásépítési akció keretében. Ez egyébként a tavaly megindult eredményes támogatás folytatása lenne.

★

Benkő Tibor a Soproni Postaigazgatóság tsz-titkárától kérdeztem:

— Hogyan indult az új esztendő?

— Bizakodóan — válaszolja. — Ismerjük gondjainkat és ezekkel meg is tudunk birkózni. Méltó felkészülést akarunk biztosítani pártunk XI. kongresszusára és hazánk felszabadulásának 30. évfordulójának megünneplésére. Ezeket a felkészüléseket összekötjük az alapszervezeti és központi szakszervezeti választások előkészítésével és lebonyolításával. Megvitatjuk tagjainkkal az ésszerű és szükséges takarékosagot, kidolgozzuk az anyaggal, az idővel és pénzzel való takarékosag konkrétan értékelhető formáit. Ennek érdekében a szocialista munkaverseny-mozgalom munkát továbbfejlesztjük. Szeretnénk, ha szocialista brigádjaink között szorosabb lenne az együttműködés. A szocialista brigádok versenyében nagy gondot fordítunk a közművelődés segítésére, a szociális, kulturális és sportigények differenciált kielégítésére, főleg a szabad idő okos és helyes eltöltésére.

— Fokozott figyelemmel foglalkozunk a kishivatali dolgozók problémáival. Gondot fordítunk nagycsaládosok segítésére, segélyszünetet, üdültetésüket biztosítva. Törődünk a gyermekgondozási segélyen levő édesanyjakkal, továbbá a nyugdíjasokkal. Napi munkánk szerves része a szakszervezeti munka erősítése, a szervezetség növelése. Ezt elsősorban a kölcsönös információ és tájékoztatás megteremtésével segítjük elő, hogy még szorosabb legyen kapcsolatunk a választóinkkal.

Bóros E.

KULPOLITIKA

A magyar külpolitika számára 1975: folytatás, annak a békét és a különböző társadalmi rendszerű országok közötti békés egymás mellett éleést szolgáló szocialista politikának természetes folytatása, amelyet eddig is szolgált. Az esztendő első hetében a magyar diplomácia vezetője, Puja Frigyes külügyminiszter, jugoszláv kollégájának Milos Mincsnak, a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság Szövetségi Végrehajtó Tanácsa alelnökének, Szövetségi külügyi titkárnak meghívására, hivatalos, baráti látogatást tett Jugoszláviában. A két ország harmonikus, együttműködése eredményeit értékelő közös közleményben szó esik az időszerű nemzetközi kérdésekről is, azzal a megállapítással, hogy a feszültség az utóbbi években csökkent. „Nagy szerepet játszanak ebben a szocialista országok, és az el nem kötelezett országok erőfeszítése, valamint a világ más haladó erői. A miniszterek hangsúlyozták, hogy a pozitív eredmények ellenére a világ egyes térségeiben a helyzet még mindig veszélyekkel terhes az emberiség békéjére és biztonságára nézve.”

Ha a békét fenyegető veszélyekről beszélünk, elsősorban a washingtoni fegyveres fenyegetés

kérdését kell megemlíteni. Több vezető amerikai kormánytisztviselő nyershangú, az olajtermelő országokkal szembeni követeléseket hangoztató kijelentései után Kissinger külügyminiszternek egy, a Business Week-ben megjelent nyilatkozata tette fel a koronát az USA agresszív terveinek ismertetésére. A külügyminiszter azt mondotta, hogy bizonyos körülmények között az Egyesült Államok esetleg katonai akciókat tervez az olajárak emelkedésének megállítására. Igaz, hogy Kissinger ezt rendkívül veszélyes irányvonalnak mondotta, és hozzátette: „Meg kellett tanulnunk Vietnam példájából, hogy sokkal könnyebb belépni egy háborúba, mint kilépni belőle. Nem mondom, hogy semmilyen körülmények között nem használnánk erő, de más dolog az erő eszközehez nyúlni egy árvitában, és megint más olyan esetben, amikor az iparilag fejlett világ megfogja fenyegetni” — ám az adott körülmények között teljesen világos volt, hogy az USA külügyminisztere fegyveres beavatkozással fenyegeti meg azokat az országokat, amelyek nem hajlandók a washingtoni

diktátumoknak engedni. Rendkívül érdekes, hogy az ingerülten türelmetlen amerikai hangokkal szemben igen éles visszautasítások egész sora hangzott el Nyugat-Európában, és nem egy olyan állásfoglalás hangzott el, amely a visszautasítás mellett bizonyos következtetéseket is levont. E következtetések lényege: az elmúlt időkben az úgynevezett olajválság időszakában egyáltalán nem a közel-keleti olajtermelő országok, hanem az amerikai olajmágnások uralták az energiapiacokat, és ha valaki „Nyugat-Európa gégejébe tette a kezét, az a nagy nemzetközi olajmonopóliumok képviselője volt”. Valami más történt tehát, mint amit Washingtonban terveztek. Sem a közel-keleti országok nem ijedtek meg az amerikai fenyegetéstől, sem Nyugat-Európában nem követték a durva zsarolást helyeslő kijelentéseket. Sőt több nyugat-európai ország hivatalosan is elutasította a Kissinger-elképzeléseket. Egyébként egyre világosabban látszik, hogy az Egyesült Államok a maga gondjait, mindenekelett a

gazdasági visszaesést

igyekezik áthárítani tőkés világbeli partnereire. Nemcsak az egyesült államokbeli munkanélküliség számainak rendkívül gyors növekedését (jelenleg hat és fél millió) követi a munkanélküliek számának megugrása a partnereknél (a múlt év december végén már több mint 1 600 000 teljes és részleges munkanélküli volt az NSZK-ban, és az angol munkanélküliek száma is elérte január derekára az 1 milliót), hanem az amerikai inflációt is exportálták Nyugat-Európába. (Az amerikai 12% Olaszországban már 20, Angliában 19, Franciaországban 15, az NSZK-ban 13% lett, nem is szólva Japánról, ahol 1974 nem kevesebb mint 23%-os pénzromlást hozott.) Mindez különösen akkor érdekes, ha tudomásul vesszük, hogy szemben a szocialista világ állandó és ütemes jövedelem növekedésével, ami természetesen a termelésnövekedésen alapul, a tőkés világban valami egészen más történt. Az USA-ban 1973-ban

még évi 6%-os növekedés volt — tavaly, 1974-ben 1%-os csökkenést jelentettek. Angliában 1973 3,5%-os növekedésével szemben 3,5% volt a csökkenés és Japánban például (itt általában évi 10% körül járt a múltban a növekedés) 1%-os csökkenés volt. Természetesen nem mondható, hogy ez már a kapitalista világ teljes válsága, azonban még a tőkes kommentátorok is megállapítják, hogy „súlyos visszaesésről”, „a hét szűk esztendő kezdetéről” van szó. Az egyik legnagyobb tőkés gazdasági lap, a londoni Economist írja: „Ha szerencsénk van, akkor a tömeges munkanélküliség a társadalmi szervezést széthullása nélkül megállítja majd

Világszerte megdöbbenést és felháborodást keltett az amerikai fegyveres fenyegetés az olajtermelő országok ellen és az összeomlóban lévő saigoni rezsimnek adott katonai és anyagi támogatás. A londoni Observer közölte az első olyan karikatúrát Gerald Ford amerikai elnökről, amelynek ezt a jellemző címet kellett adni: „Mars 1975?”

az inflációt.” Azaz, a tőkés gazdaság egyik súlyos betegségét a mássikkal látja gyógyíthatónak a lap — mégpedig cinikus nyíltsággal úgy, hogy a tőkés társadalom megmentésének nem jelentéktelen

összegű költségeit a munkából kilökött dolgozók millióival kívánják megfizetni.

A világpolitika egyik legizgalmasabb témája volt januárban a szovjet-amerikai kereskedelmi megállapodás életbelépését akadályozó amerikai kereskedelmi törvény körüli vihar. Kissinger egy nyilatkozatban közölte, hogy a szovjet kormány tudtára adta Washingtonnak: a mostani kereskedelmi törvény ellentmond az 1972-ben kötött szovjet-amerikai kereskedelmi megállapodásnak. Hiszen akkor éppen a megkülönböztető kereskedelmi korlátozások feltétel nélküli megszüntetését határozták el a felek. Most pedig — néhány szovjet-ellenes szenátor, mindenekelett Jackson kezdeményezésére — olyan diszkriminációs előírásokat foglaltak bele az új törvény szövegébe, amelyet a Szovjetunió nem fogadhat el. A TASZSZ egyik hírmagyarázója a szovjet államrendbe, államformába való beavatkozási kísérletekről szólva megjegyzi: „A szovjet emberek sohasem teszik alku tárgyává azt a jogukat, hogy maguk döntsék saját belügyeikről.

A világpolitika aktuális eseményei közül ki kell még emelni a

vietnami eseményeket is. Az 1973-as párizsi megállapodásokat kezdettől fogva szabotáló saigoni rezsim 1974 nyarán-őszén megkísérelte, hogy kiszorítsa a megállapodás idején szabaddá tett területekről a Dél-Vietnami Ideiglenes Forradalmi Kormány fegyveres erőt. December közepén azután a felszabadító fegyveres erők megkezdtek a Saigon által elrabolt területek megtisztítását a Thieu-rezsim alakulataitól. A saigoni rezsim katonái, erkölcsi, politikai és gazdasági összeomlása — szinte egyhangúlag ezt állapították meg a Thieu-fővárosában dolgozó külföldi újságírók — mind közelebb és közelebb került és bár az amerikai 7. flotta egységeit tüntető módon útnak indították a délkelet-ázsiai vizek felé és Washingtonban felhivatalosan már közölték, hogy „Thieu, tekintettel növekvő gondjaira még a tavasz előtt háromszázmillió dollár gyorssegélyt kap”, a saigoni bábrendszer aligha menthető már meg. Az azonban sajnálatos tény, hogy az amerikai flottatüntetés és gyorssegély egyaránt a feszültség növelését negatív céljait szolgálja.

Gárdos Miklós

TAGSÁGÁNAK KELTE: 1945.

Harmine évvel ezelőtt dolgozónk közül sokan még meg sem születtek, vagy éppen csak topogós apróságok voltak. Az akkori élet számukra történelem. Szerencsére vannak azonban sorainkban olyanok is, akik cselekvő részesei voltak azoknak az időknek. Segítségükkel próbáljuk közelebb hozni, elérhetővé tenni mindenki számára az elmúlt 3 évtized emlékeit.

Mintha most kezdené...

Dr. Bán Jánosné postafelügyelő, a Budapesti Postaigazgatóság személyzeti előadója szülővárosában, Orosházán élte meg hazánk felszabadulását. A 23 éves fiatal lány akkor már negyedik esztendeje dolgozott a postahivatalban. Volt pénzfelvévő, felvevő, hivatali kézbesítő, rovatoló, telefonkezelő, főpénztári tiszt, egyezőval minden munkát végzett, ami egy kisváros postáján létezett.

Szakszervezeti tagságának kelte 1945. január 1. Ekkor alakult az orosházi alapszervezet, Rőgtön a vezetőség tagjává választották. Gazdasági felelős és jegyzőkönyvvezető volt egyszemélyben. Munkatársaisal ők kezdték szervezni, a szakszervezetbe toborozni a járás dolgozóit. Ez ma már egyszerűen hangzik, ám akkor bizony hosszú-hosszú kerékpárutakat, gyaloglást is jelentett az agitációs munka. De csinálta boldogan, mert gyermekkorától ismerte a postásélet nehézségeit, fáradságát, hiszen édesapja is mozdósítós volt. Az ő élete lelkesítette. Dolgozni, mindent megtenni azért, hogy a következő generáció gondtalanul, emberi körülmények között élhessen. Szívesen emlékszik egykori munkatársaisal arra, hogy az orosházi postások elsőként vet-

ték ki részüket a felszabadult város kulturális életéből. A volt Pólgári Kör helyiségében gyakran rendeztek műsoros esteket, amelyek rangos társadalmi eseményeknek számítottak. Színdarabokat játszottak, szavaltak, énekeltek, politizáltak, hogy egymáshoz közelebb vigyék az embereket.

1950-ben férjhez ment, Budapestre került. s 1951-ben a Postavezérgazgatóságon Módos Elemér szakosztályvezető titkárnője lett. Az orosházi idők után ez a korszak a legemlékezetesebb számára. Vezérgazgatóval, szakosztályvezetőkkel dolgozott egy emeleten, ő volt az emelet-felelős (akkoriban ott így nevezték a bizalmi). Ezen a helyen érezte először a szakszervezet belüli demokráciát, azt a ténnyt, hogy csak különböző beosztások vannak, de a tagok jogai egyenlők. Vezetői példájából látta ezt.

Eppen tíz esztendeje a Budapesti Postaigazgatóság Társadalombiztosítási Tanácsának felelőse. Az idegen, aki ismerkedik dr. Bán Jánosnéval, szinte el sem hiszi, hogy három évtizede végez eredményes, felelősségteljes szakszervezeti munkát, olyan lelkesedéssel beszél terveiről, gondolatairól, mintha 1945-öt írának, s most kezdené...

A mozgóposta lépcsőjén ünnepelt

A kispesti 1. sz. postahivatal kézbesítési osztályának vezetője, **Urbán József** fölélenőr, több mint 40 esztendeje a Posta dolgozója. 1945-ben választották a Központi Táviróhivatal akkori üzemi bizottságának gazdasági felelősévé.

Mosolyogva emlékszik az első szabad május elsejére, amelyet a mozgóposta lépcsőjén utazva ünnepelt. Mert akkoriban a gazdasági felelős munkája nemcsak mozzalmi tevékenység és adminisztráció volt. Tüzelő, élelem, azon az első szabad tavaszon bizony szűkösen volt a háború dúlta országban. Az üzemi bizottság tagjai gyakran keltek útra. Ki Tatabányára utazott szénét vásárolni, ki a vidéket járta, hogy ennivalót szerezzen.

Urbán József azon a régi-régi felejthetetlen áprilisi estén Makó környékén járt, s fáradozásának eredményével, zsákokba csomagolt, vágott sertésekkel érkezett haza május 1-én Budapestre. A néhai disznók szabályos postai küldeménynek álcázva utaztak, ugyanis a város közigazgatási területének határán, illetve a pályaudvarokon még városok vigyáztak a felhozatalra. Félő gondtal töltött kézikocsin a küldeményt a pályaudvar peronján, de a vám éber őre gyanút fogott. Mit tehettek? Őt is részesíteni kellett a postá-

soknak szánt húsból. Neki is gyermekei voltak.

A következő esztendőben, 1946-ban már Kispesten, jelenlegi munkahelyén dolgozott. Először szakszervezeti csoportfelelősnek választották meg. Jelenleg huszonegy éve őta az alapszervezet titkára. Munkatársai Józsi bácsinak szólítják. Még az idősebbek is. Ez a tény egymagában is jellemzi az embert és a munkát, amelyet véghez, mert a „bácsi” megszólítás ebben az esetben nem a kort, hanem szeretetet, tiszteletet jelent.

Különösen a fiatalok kedvelik, mert érzik, mekkora szeretettel foglalkozik mindannyiukkal. Generációk nőttek fel mellette.

Íróasztala fölött, hatalmas, félméteres, fából esztergált kulcs függ. Szántó Robitól kapta emlékébe, aki ipari tanuló korában két évvel ezelőtt nyáron táviratot hordott itt a hivatalban, ahol bátyja dolgozik.

Bizony még az is előfordul, hogy a KISZ-szel „megcsalja” a szakszervezetet. Ha teheti, minden lehető anyagi és egyéb segítséget megad a fiataloknak. A hivatal pincéjében május 1-én klubavatásra készülnek, s ebben nem kis része van a szakszervezetnek, s személy szerint **Urbán Józsefnek**.

— **Mátéffy** —

Első nyugdíjasnapok

A kívül szemben ülök kedves, közvetlen, fiatalos és szolgálatkész. Nem szeretném, ha hízelgésnek tűné, amit leírtam, de mondják meg, akik ismerik Nagy Bélánét, hogy így van-e.

Nyilván észre veszi, elbizonytalanlankodásomat és segít. Segít azzal, hogy egy picit visszaemlékezek.

— 1970 óta dolgozom a postánál. Minden létező lépcsőfokot, a legalsótól, végigjártam. Rengeteg iskolát, segédtiszt, tiszt, továbbképző tanfolyamot, közgazdasági vezetőképzőt és még a jó ég tudja hányat végeztem.

Voltam személyzetis a postavezéren. 1956. után — itt kicsit megkeseredik a hangja — a gyermekellátási osztályra helyeztek.

Nos, akkor ezt a területet is meg kellett tanulni, beiratkoz-

am és elvégeztem az óvónőképző iskolát. Ezt a munkát 1960-ig végeztem. Nagyon szerettem, és egyik legkedvesebb emlékem a balatonboglári gyermeküdültetés marad.

15 évig voltam vezető az igazgatóságon. Nem volt könnyű. 6400 dolgozó, 4 megye ezemből Pest, Fehér és Komárom megye a leggyorsabban fejlődő. Tudja, volt idő, mikor minden dolgozó személyesen ismertem (!) Pest megyében — emlékezik — a „legáldatlannabb” hivatalok voltak. Itt volt régen a legtöbb postamesteri hivatal. Sokat rendbehoztunk, de maradt még tennivaló Szathmári elvtársnak, az új igazgatónak.

Mit mondjak még? Talán

Látogatás a Központi Járműtelepen

Gondok, versenymozgalom, ösztönzők

Egy képet mindig több oldalról lehet nézni. És minden szögből valamelyest változik a látvány. Ez persze nem változtat a kép egészén, konstrukcióján, hatásán. A megértéshez mégis szükség van a részletre bontásra. A kép, vagyis a téma a jármű-ellátottság. Először az egyik „nagyfogyasztó”, a Budapesti Postaigazgatóság oldaláról nézve.

A Budapesti Postaigazgatóság részére a csomagkézbesítéshez, a járatok szolgáltatásához a Posta Központi Járműtelepe adja a gépkocsikat, szerződéses alapon. Naponta körülbelül 110 gépkocsit vesznek igénybe. Sajnos a kapcsolat nem problémamentes. Felütjük a „nagykönyvet”, egy hónapi helyzetkép: 1974. novemberében 171 kocsi késve állt elő, 9 pedig egyáltalán nem jelent meg. Egy frissebb, január 7-i jelentés: 8 kocsi hét órát késést, 7 meghibásodás miatt nem állt elő.

Egy késés nemcsak azt jelenti, hogy a hivatalnál várakoznak idegesen, hanem ez láncolatzerűen végigmegy az összes hivatalon. Ha például reggeli járat késik, várakoztatja a kézbesítőket, nem tudnak idejében kimenni a küldeményekkel. A délutáni járatok a hivatalok zárásához igazodnak, s ha ilyenkor van késés, nődolgozókat várakoztatnak (hivatalok dolgozói 99 százalékban nők), akik nem tudnak a gyerekeikért menni az óvodába, vagy csúszik a bevásárlás, a vacsora, stb. és még a szolgáltatás is csorbát szenved, esetleg romlandó csomagot nem tudnak idejében kézbesíteni.

Az utóbbi években kicsérélték, felújították a Járműtelep kocsiállóját, nagyon jelentős összeget fordított erre a posta. Ennek ellenére a Budapesti Postaigazgatóságon úgy érzik, az ellátottságuk rosszabbodott.

A kép másik oldala az Egressy úton van, ahol a vezető feladata mintegy 900 gépkocsivezető, 200 szerelőműhelyi szakmunkás és 1200 gépkocsi munkájának megszervezése, irányítása. A hogyanról és a munka eredményeiről **Hegedűs György** főmérnökötől és **Pietráskó Ede** sztitkártól az alábbiakat tudtam meg.

— Az eszköz-oldal: az utóbbi három-négy évben, évente lehetőség nyílt a gépkocsik 10—15 százalékának a kicserélésére, ezek pótlására 120—150 kocsi kaptunk, továbbá a fejlesztéshez 20—50 kocsi. A törekvésünk az, hogy

minden gépkocsitípushoz legyen a fődarabokból bizonyos mennyiségű csereállomány, de ezt sajnos betartani nem lehet az alkatrészhány miatt. A 400 darab Barkas kis tehergépkocsizhoz például 35 csere-motorunk van, de mert 41 jár javításra főtengely, dugattyú, probléma miatt, január 9-én jelentették, hogy 22 Moszkvics-motort kellene javítani, de nincs alkatrész. Szinte állandó az alkatrészhány.

De talán még több a probléma a dolgozókkal.

— Kilencszáz gépkocsivezetőből évente mintegy 500 cserélődik! Saját képzésű vezetőink — évi 100—150 — is két éven belül elmennek. Főleg a szigorú munkarend, a fejelem nem tetszik a fiataloknak. Sokszor nem is a pénz dominál, hanem az, hogy nincs vasárnapjuk, a szabadnap hétköznapra esik, gyakori a hajnali kelés, „menetrendszer” az elfoglaltságuk. Nálunk a karácsony és általában az ünnepek a legnagyobb munkát igénylik. Dolgozóinknál szinte teljesen hiányzik a középkorosztály, kisebb részük közeledik a nyugdíjhoz, a többség pedig harminc év alatti.

Milyen a gépkocsivezetők műszaki felkészültsége?

— A fiatalok nem mindig kielégítő. Elsősorban ez az oka annak, hogy gyakran késnek a járatok, vagy meg sem jelennek. A gyakorlott, régebbi gépkocsivezetőket kénytelenek vagyunk a vidéki, hosszabb járatokra tenni, mert ha lerobbán a kocsi, meg tudják csinálni, a kényszer ráviszi, hogy megtanuljanak mindent. Viszont a fővárosi járatokon közlekedők, ha leáll a motor, bele se néznek, keresnek egy telefont, jelentik a hibát, s várják a javítószolgálatot, vagy a bevonatást. Sajnos nem érzik magukat a gépkocsit, ezért nem is vigyáznak rá, néha „gyilkolják”.

Mégis, mit tesz a vezetés a helyzet javítására?

— Minden gépkocsivezető mellé nem tudunk ellenőrt ültetni. Mivel a munkájuk azt jelenti, hogy távol vannak a teleptől, nehéz őket megfogni. Helyes intézkedésnek bizonyult a 600 forintos túlóra-átalány fizetése. Régebben — ezért, hogy minél több túlórárt kapjanak — igyekeztek minél később visszatérni a telepre. Amióta átalányt fizetünk, az átlag túlóra szám 250-ről 206,4-re csökkent. Nem azt díjazzuk tehát, hogy ki mennyi időt túlórázott, hanem azt, hogy megfelelően ellátta-e a szolgálatát, és ezt a hivatalok is igazolják a menetlevélben. Az intézkedéseknek főként az

volt, a célja, hogy több időt fordíthassunk a kocsiak műszaki karbantartására.

S van-e elegendő személyzet a karbantartások, illetve javítások elvégzésére?

— A szerelőknél nem olyan nagy a fluktuáció, de az utánpótlás biztosítása nagyon nehéz. A 12 hetes C-kategóriájú gépkocsivezetői tanfolyammal szemben itt a képzési idő három év. Tavaly a 40 végzős ipari tanulókból 8-an maradtak nálunk. Mi 9—10 forintos kezdő órabért tudunk adni, a MÁVAUT — például — a kápuban várja a gyerekeket, 12 forintot ígérve. A családi díjazás sajnos kihaló féltben vannak, jelenleg két fiúnk van, akiket édesapjuk hozott ide. Még nagyobb a gondunk a takarító segédmunkásoknál. A gépkocsik mosására — zárt, fűtött helyen, géppel történik a mosás — nem kapunk munkaeót, pedig már 17 forintos órabért is ígértünk!

A versenymozgalom ad-e a vezetőknek valamilyen segítséget?

— **Bánhid** —

Új titkár — új igazgató a Pécsi Igazgatóságon

AZ IGAZGATÓSÁG új igazgatójának életében több közös vonás van. **Szépe Lőrinc** titkár is, **Varga Sándor** igazgató is 36 éves és mindketten szakszervezeti funkcionáriusok voltak. A 60-as évek végén **Varga Sándor** volt a TSZT titkára, míg három esztendővel ezelőtt az MSZMP politikai főiskolájára nem került, amelyet 1974 végén sikeresen el is végzett. Ezalatt funkciójában megbízottként **Szépe Lőrinc** helyettesítette. Néhány héttel hivatalba lépésük után együtt beszélgettem kettőjükkel terveikről, elképzeléseikről.

Az új igazgató érthető módon először közvetlen környezetében igyekszik megvalósítani az elképzeléseinek megfelelő munkarendet. Ezzel egyidejűleg sok időt tölt a területen is. Szeretné, ha minél szorosabbá válna a kapcsolat az igazgatóság, a hivatalok és a műszak dolgozó közzel, mert meggyőződése, hogy a javaslatok, észrevételek fokozhatják a munka ütemét, javíthatják minőségét. Nagy jelentőséget tulajdonít ennek a rejtett tartaléknak.

A FEJLESZTÉSI ALAPKAT szeretné oly módon racionálisan felhasználni, hogy a közzség ellátása minél gyorsabb ütemben javuljon. Ennek érdekében határozta el azt is, hogy mindenütt gépesíteni fognak, ahol csak lehet.

A hálózatépítő és —fenntartó feladatokat maradéktalanul, a terveknek megfelelően igyekeznek a jövőben befejezni. Fokozott gondot fordít az új igazgató arra, hogy a beruházások és a rekonstrukció is határidőre elkészüljenek. Igyekszik biztosítani ehhez a megfelelő tárgyi és személyi feltételeket.

Szorosabb kapcsolatot kíván kialakítani a közzség tanácsaisal, hogy ily módon is gyorsítsa — kisebb ráfordítással, megfelelő kooperációval — a kishivatalok állagának megújási munkáit. Elképzeléseivel legfőbb segítségnek azt az egészséges versenyszellemet számítja, amely az igazgatóság területén kialakult és természetessé vált.

SAJÁT MUNKÁRÓL pozitív véleményt mondani? Értetű, hogy **Szépe Lőrinc** vonakodva beszélt az elmúlt esztendő közzszervezeti munkájának eredményeiről. De hát a tények, tények! Javult a dolgozók közzzszervezete, kedvező munkahelyi légkör alakult ki. Az immár véglegesen megválasztott titkár ezt annak tulajdonítja, hogy olyan intézkedések születtek, amelyek javították a dolgozók életkörülményeit. Rendezték a béreket, a

— Eddig sajnos nem sokat. 1974-ben célkitűzés volt: a gépkocsik kímélése, továbbá a javítási munka meggyorsítása és minőségének javítása. Sajnos a helyzet nem változott. Az idei versenyrányelvek most készülnek, szeretnék, ha a szerelőbrigádok 1 éves, vagy 10 ezer kilométeres garanciát vállalnának a kocsiért. Ezért a brigádokat saját bélyegzővel látjuk el, hogy ezzel jelezzék, melyik gépkocsit melyik brigád javította. Érezzen a gépkocsivezető is felelősséget, hogy a szolgáltatások jó ellátása érdekében a kocsi rendelkezésére használja.

A szocialista tudatformálás terén sajnos még nem tartunk ott, hogy mindenki tudása legjavát adva végzi el munkáját. A rendelkezésre álló anyagi eszközöket ezért úgy kell fehasználni, hogy a fejelemre neveljen, a jó munkára ösztönözzen, s így a Központi Járműtelep jobban elláthassa feladatait.

— **Bánhid** —

nácsa a 30 éves évfordulóra készült emléklakettjét most kaptam meg — mondja kicsit megható hangon.

— **Schenker** —

„Aranyos” táviratosok

Élenjárnak a munkaversenyben

Talán a legtöbb gondot a táviratkézés okozza. Nemcsak Budapesten, hanem az ország más városaiban is. Nehéz embert kapni erre a munkára — mondják mindenhol, hiszen itt nincs ünnep, nem ismerhetnek esőt, kánikulát, vagy hideget. Gyalog, kerékpáron vagy motorral járják az utcákat. Persze sokan megpróbálják ezt a pályát, de sokszor olyanok, akiknek minimális iskolai végzettségük van és a munkakönyvük már kétszer betelt. Természetes, hogy ők itt sem maradnak meg.

Budapesten a 4. sz. postahivatal kézbiztosztályán is többen megfordultak a múlt

ség ellenére is. Érdemes megismerni életüket. Az osztályvezető kis irodájában beszélgettünk az öt brigáddal. **Monos Gábornak** ez az első munkahelye. 32 éves és már 16 évet eltöltött táviratkézésessel (édesapjától vette át a stafétát). Ő a rangidős a brigádban. Alapító tag, két éve brigádvezető. A legfiatalabb **Jónás László**, hosszú hajú, csendes, 19 éves fiú. Március óta tagja a brigádnak, mégis első munkahelyének tartja, mert innen ment el rövid időre máshová dolgozni, de visszatért. „Ez jobban tetszett” — mondja.

— Nem furcsa egy arany-

teljesítenek. Az V., VI., VII., és VIII. kerületben kézbesítettek táviratokat és expresszleveleket, éjszakai szolgálatban egész Budapest területére. **Cseniczky Gabi** szilveszter éjjel is szolgálatban volt. Sok a régi ház ezekben a kerületekben. **Fesztorazó József** 26 éves, kiváló dolgozó. 100 táviratot is kivisz egy-egy nap.

— **Hány emeletet kell ilyenkor végigjárni?**
— Ugy 150-et. Legalább!
— Mi sem tudjuk hogyan csinálja... Tavaly egyetlen panasz sem érkezett a brigád tagjaira. Tudják egymás járatát, 14 járat van. Es járatkésés sem volt. Azt nem is említem, hogy a társadalmi munkában mennyire kivesszik a részüket. Egy év alatt 18 új kézbesítőt tanítottak be. 3-6 napon keresztül a kezdők „az öregekkel” mennek egy járatban.

— **Tanulnak?**
— Igen. A nyolc általánost és az alsófokú postaforgalmi tanfolyamot mindnyájan elvégezték. Csak **Cseniczky Gábor** végzi most, de ő közben leérettségizett. Igaz, szép elismeréseket is kapott már a brigád. **Monos Gabi** már nemcsak kiváló dolgozó, de miniszteri dicséretben is részesült, **Kántorné** pedig igazgatói dicséretben.

— **És mit szeretnének még elérni?**

— A jó munkán és elismerésen kívül egy jó öltözöt — mondják. — Mert a szekrény a II. emeleten, az öltöző az I. és a fürdő a pincében van. Szeretnék, ha a motoros kézbesítők a kesztyűt nem két évig kapják, mert fél év alatt elszakad. És jó lenne, ha az új, igazán csinos öltöny helyett olyat kapnának, ami nem szakad el hetek alatt és a szabása a mi természetünknek, munkánkunk megfelelő lenne, mert mi nemcsak hetekig akarunk itt dolgozni.

—Sz—

Együtt a brigád. Megérkezett az újság

évben, mint az összdolgozók létszáma. Mindezek ellenére az itt dolgozók 70 százalékának sikerült olyan kollektívát kialakítani, amelyben a szocialista címet már 8 brigád elérte. Köztük van a Vörösmarty is, az ország egyetlen aranykoszorút elért táviratkézési brigádjá. Bebizonyították, hogy a táviratkézési munkát, minden nehéz-

koszorús brigádba így becsöpenni?
— Furcsa. Jobban oda kell figyelni a munkára. Nehogy lerontsam a többiek eredményét.

— Hadd említsem meg, **Lacira** soha nem volt panasz, akkor sem, amikor elment, és azóta sem, ő beleillik a brigádba — szót közbe az osztályvezető. — Nagyon jól dolgoznak. Napi 41 címhely az átlagvállalásuk és 56-ot

A művelődési központ életéből Műgyűjtők és műbarátok

A múlt év őszén adott ott-hont a Postás Művelődési Központ a Műgyűjtők és Műbarátok Körének.

A hónap utolsó hétfőjén tartott összejöveteleken népes hallgatóság előtt tartották előadásait a neves művészek, történészek, vagy mutafköztak be képző- és iparművészek.

Októberben **Járitz Józsa** festőművész munkásságát ismertette **Sziz Rezső**, a Műgyűjtők és Műbarátok Körének titkára, művészettörténész. Ugyanakkor az idős művész legjobb alkotásaiból kiállításra is sor került a díszteremben. A nemrég felújított helyiség az ilyen komplex jellegű rendezvényeknek méltó keretet nyújt.

A novemberi összejöveteleken három képzőművész bemutatására gyűlt össze ismét népes érdeklődésű közönség. **Osváth Miklós** grafikus képeiben, aki valaha a Postás Képzőművész Körben kezdett rajolni, **Percz János**, Munkácsy-díjas ötvösművész remekeiben és **Varga Mátyas** Kossuth-díjas díszlettervező munkáiban gyönyörködhetünk.

Decemberben **Nagy Balogh Jánosra**, a tragikus sorsú festőművészre emlékeztünk és **Gábor István**, Kossuth-díjas keramikus munkáit láthattuk.

A Postás Művelődési Központ Műgyűjtők és Műbarátok Köre szinte egyedül ilyen jel-

legű közösség, ahol a művészetet kedvelők a grafika barátai, a bibliofilek, a néprajzi és iparművészeti tárgyak gyűjtői rendszeresen találkozhatnak, megismerhetik egymás gyűjteményeit, előadásokat hallhatnak és bemutató kiállításokat láthatnak. A közeljövőben olyan neves személyeket fogadunk, mint **Gobbi Hilda**, Kossuth-díjas színművész, **dr. Fülep Ferenc**, a Nemzeti Múzeum főigazgatója, **Pogány Ödön Gábor**, a Nemzeti Galéria főigazgatója és mások.

A Műgyűjtők és Műbarátok Köre összejöveteleire hívjuk és várjuk mindazokat a postás dolgozókat, akik érdeklődnek a képzőművészet iránt, be kívánnak lépni a műbarátok népes táborába. — ip —

Tarifaemelés Angliában

A postai díjszabás általános emelését jelentette be az angol posta. A tarifák egy részét állítólag márciustól, másik részét áprilistól növelik, átlagosan 30 százalékkal. Az angol posta deficitje így 50 millió fontra csökken. Az intézkedések azonban tovább emelik az angliai árszintet és növelik az inflációt.

A MŰVELŐDÉSI KÖZPONT HÍREI

Január 15-én jöttek össze legutóbb a Postás Szocialista Brigádok Klubjának tagjai. **László-Bencsik Sándor** író, a Népművelési Intézet tudományos munkatársát látták vendégül, aki maga is 7 évig fizikai munkásként dolgozott, és ekkor szerzett tapasztalatai alapján írta a „Történelem alulnézetben” című könyvét.

A Thália Színház januárban mutatja be **László-Bencsik** brigádokról szóló színművét.

A Központi Munkásszálló lakói előtt egyre népszerűbbé válik a Fővárosi Művelődési Ház Pódiumszínpadának előadásai. A havonta egyszer megismétlődő műsorok a magyar és a világirodalom legszebb alkotásainak pódiumváltozatát láthatják a nézők. A múlt hónapban „Három malom a Dunán” címmel **Lipták Gábor** novelláiból készült játék aratott nagy sikert. A darabot **Horváth Árpád** rendezte, **Biró József**, **Szécsi Vilma**, **Majeros Júlia**, **Nádai Endre** alakították a szerepeket.

Dupla telefon — dupla költség

Egy hónapja helyezték üzembe az M-7-es autópálya segélykérő telefonrendszerét a KPM autópálya főmérnökség központjában, Martonvásáron. A berendezés 35 millió költséggel egy év alatt épült meg. Az autót mindkét oldalán 2 kilométerenként helyezték el a sárga oszlopokat a készülékekkel, s onnan hívhatók a men-

Demokratikus légkör

Hajdúszoboszlóra azért mentünk, hogy a november 7-én felavatott KISZ-klubot megnézzük. A postaépület udvarában végighúzódo egykori istállót átalakították és barátságos, otthonos teremmé varázsolták a hivatal dolgozói. Hamar kiderült, hogy nemcsak a 15 fiatal vett részt ebben a munkában, hanem az idősebbek is. Rövid beszélgetésünkön négy fiatalon, a hivatalvezetőn, a szakszervezeti titkáron kívül, **Komódi Ferenc** párttitkár is részt vett. A hangulatos kis teremben percek alatt olyan kötetlen, vidám beszélgetés indult, hogy már nem is a klub érdekelt, hanem az, hogyan alakult ki ilyen kellemes légkör.

— Olyan vezetővel, aki este titokban visszajön, és kifesti reggelre a klubot, hogy örömet szerezzen nekünk, nem nehéz jó hangulatot kialakítani — mondta **Hegedűs Imréné** KISZ-titkár.

— En voltam a párttitkár, de négy éve még nem akartam, hogy a KISZ-szervezet megalakuljon. A hivatalvezető ültette a vasat: a fiataloknak szükségük van a KISZ-re!

— **Párttagok vannak a hivatalban?**

— Csak 6-an, sajnos — válaszolta a hivatalvezető. — A szakszervezet a legerősebb támaszom, mind a 64 dolgozó tagja. A vezetője **Kis Mária**, megfontolt, okos lány. Olyan, akinek mindenben rajta van a szeme. Az öt szocialista brigád is eredményesen dolgozik. Rájuk mindenben számítani lehet.

— **Hány fegyelmű volt a múlt évben?**

— Egy sem! Talán lehetett volna adni, de a párt, a KISZ, a szakszervezet és a brigádok összefogásával megelőztük.

A hivatal vezetője **Csery Gyula**. Tíz évig volt szakszervezeti titkár, hét éve a hivatal vezetője. Olyan rendet alakított ki a hivatalban, amelyben valóságosá vált az üzemi demokrácia. Természetesen, nem egyedül tette. Mindez meglátszik az eredményekben is. Eddig az évi minősítéskor közepest értek el. Legutóbb már négyes minősítést kaptak.

— szirmai —

HATÉKONY INTÉZKEDÉSEK

Fővárosi kézbesítés a számok tükrében

A pesti utca megszokott tarozéka a postás bácsi (manapság inkább legényke) nagy bőrtáskájával. Viszik a híreket — jókat, rosszakat —, a különböző küldeményeket minden nap. Mit tud róluk a lakosság? Érthetően mindenkinek szubjektív a véleménye: attól függ, ki mennyire elégedett a hozzá járó postással.

Hogy mennyire nem könnyű a főváros kézbesítésének megszervezése, irányítása, az kiderül abból a több óras beszélgetésből, melyet a Budapesti Postaigazgatóságon folytattunk **Szalai Sándor** igazgatóhelyettesével és **Kovács József** TSZT-titkárral.

Először is azt rögzítettem, hogy a kézbesítésnek három nagy önálló területe van: az egyesített (levél, levelezőlap és pénzküldemény), a távirat és az expressz levél, csomag. Az utolsóval van a legkevésbé gond, a másik kettővel viszont elég sok a probléma.

Milyen az egyesített kézbesítés helyzete?

— 968 kézbesítőjárásunk van, ehhez 1046 kézbesítőnk. A létszámhelyzetünk hosszú idő óta a legjobb, bár még mindig nem elegendő, mert — a szabadságolások, betegségek miatt — 10,8 százalékos tartalékra lenne szükség.

Hogyan közlekednek a kézbesítők?

— 726-an gyalogosan (természetesen a kézbesítő járásig villamosmal, vagy busszal), 229-en kerékpárral (általában a ritkábban beépült peremkerületekben) és 13-an motorkerékpárral (főleg a budai hegyvidéken).

Hogyan kézbesítene a kézbesítők?

— Erre már nem lehet egyértelműen válaszolni. Az utóbbi öt évben nagy arányú a kicserélődés, főleg a fiatalok

mozognak. A törzsgárdával nincs probléma, állandó járatokon dolgoznak, jól ismerik már a körzetükhöz tartozó lakókat. Sok helyütt olyan szoros a kapcsolat, hogy a postás azt is tudja, hogyan tanulnak a gyerekek, mit főzött a nagymama, mit írt Kanadából az unoka... Az a réteg azonban, amelyik sűrűn cserélődik, könnyen hibát ejt, mert nincs a vérben a mozdulat, melyik ládába tartozó a küldemény. Helyettesítéskor is könnyebb a tévedés.

Gyakorlati a panaszok?

— Adatokkal lehet érzékelni, hogy gyakoriak-e. 1974-ben összesen 85 millió 785 ezer levelet kézbesítettek. Fél év alatt a jogos panaszok száma 515 volt. Nem sok, de arra kell gondolnunk, hogy minden panasz mögött egy ember van, akinek a Posta gondot okozott. Ezért kell a lehető legminimálisabba csökkenteni a szabálytalanságokat. Rosszabb a kép a táviratkézési térséknél. Az éves kézbesítési szám csaknem négymillió, s fél év alatt 277-en tettek jogosan panaszt. (A táviratkézési térséknél 40 százalékos az éves fluktuáció.)

Mit tesznek annak érdekében, hogy könnyítsék a kézbesítők munkáját, hogy megtartsák őket?

— A kapualji levélszekrényrendszer létesítésével megkíméljük kézbesítőinket a lépcsőzésekől. Ez a program tavaly fejeződött be, összesen 328 ezer 814 levélszekrényt szereltünk fel. Ennek sajnos hátránya is van, a postás és a lakó között nem alakul ki olyan, szinte családi kapcsolat, mint régen... 229 kerékpárosunk közül 109-en olyan kismotort kapnak, melyhez nem kell jogosítvány. A fiatalok ennek biztosan

örülni fognak. Tíz hivatalnál 9 gépköcsi és 13 oldalkocsis motorkerékpár segít a kézbesítőknek azzal, hogy amikor sok a levél, a megadott helyre előreszállítják a küldemények nagy részét. Könnyíti a munkát például az az intézkedés, hogy a tv-díjat is kéthavonta kell fizetni. Egyre több az OTP átutalási betétkönyv is. Minden kézbesítőnek hathónapos tanfolyamot kell elvégeznie, aki megszerzi a bizonyítványt, 100 forintot fizetés-emelést kap. Igyekszünk növelni a fiókberlők számát is. Arra törekszünk, hogy csak a kézbesítéssel foglalkozó 24 hivatalunknál legyenek fiókberlők, akkor a pontos központi irányítással csökkenteni lehet a reklamációk számát. Ez tehát a berlők számára is előnyös.

A napokban összefutottam házukban a motoros kézbesítővel. Olyan volt, mint egy „ürmotoros”. Elegáns sárga műbőr overáll, ugyancsak sárga bukósisak. Kísérleti ruha — tájékoztatott azzal, hogy neki nagyon tetszik és praktikus is.

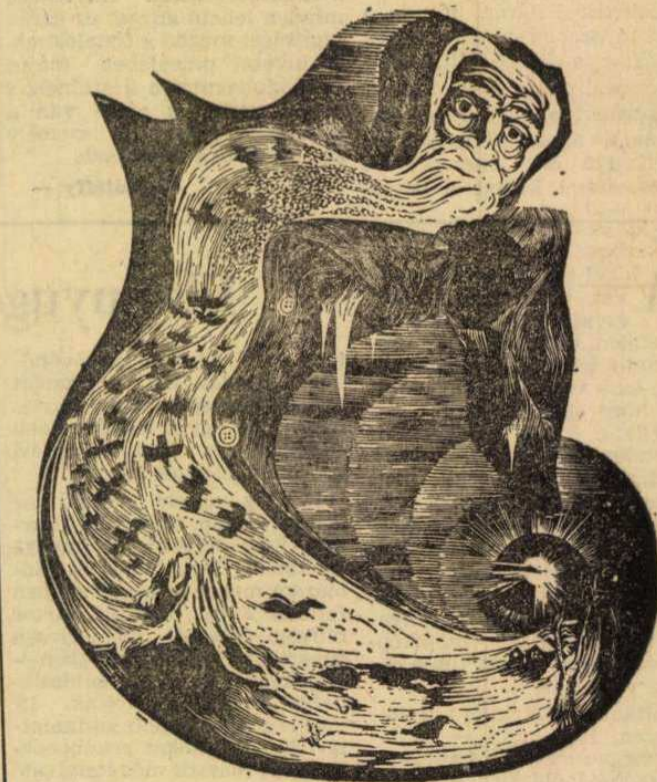
— Az egyenruhánál mindig kikérjük dolgozóink véleményét, ugyanis másként hordják, ha szeretik. Körülbelül négy éve rendszeresítettük a most használatos nyári és téli egyenruhát, azt megelőzően kiállításon mutattunk be néhány formát. A többség véleménye alapján döntöttünk. Kézbesítőinknek szeretnénk azzal is segíteni, hogy új táskákat terveztetnek. A hagyományos bőrtáska üresen is körülbelül három kiló! Keresik a legjobb megoldást, hogy azért a szempontoknak is megfeleljenek: a táskák könnyebb legyen, de vízhatlan, jól záródó és tartós is.

Történelem alulnézetben a táviratkézési javítására?

— Ezen a téren legnehezebb a helyzetünk. Kézbesítőink nagy többsége 16-20 éves. Ebben a korban nem könnyű a fegyelmelés. Nagy a cserélődés is, tehát mindig és állandóan előről kell kezdeni. Sokan el sem jutnak a tanfolyam elvégzéséig, előtte kilépnék. Átmeneti munkának tekintik. Természetesen panaszbejelentések esetén fegyelmével is élünk — az év végi nyereség csökkentése, vagy teljes megvonása — sőt elbocsátás is előfordul. Úgy tapasztaljuk, nagy a nevelőhatása a felfüggesztett büntetésnek. Például: elbocsátás, egy évre felfüggesztve. Elvéte fordul csak elő, hogy egy évben belül valaki újabb hibát követ el. 1974. július 1-től új rendszerű anyagi érdekeltséget vezettünk be. Havonta 300 forint prémiumot kap az, aki a meghatározott időn belül és panaszmentesen kézbesít. Egy-egy jogos panasz esetében 50-50 forint a csökkentés. Hathónapos tapasztalatunk azt bizonyítja, hogy lényeges a javulás, fegyelmeltebb a munka.

A levélvárás és levélküldés mindennapi életünkhöz tartozik. Mindenkinek van pozitív és negatív tapasztalata. Nem mindegy azonban, hogy a művelődési központokhoz milyen újak jönnek. Úgy hiszem, ezzel kapcsolatban a Budapesti Postaigazgatóságon folytatott beszélgetés megnyugtató. Sokat tettek és tesznek annak érdekében, hogy ezzel a fontos postai szolgáltatással a lakosság elégedett legyen.

Bánhidai Éva

A TÉL

(Haraszti A. grafikája)

Látogatás a Budapest-Vidéki Igazgatóságon

Közös célért — közös úton

A TSZT-titkár, Sütő István gondosan az asztalra teszi a szemüvegét, kicsit gondolkodik, és már alig győzőm jegyezni, amit mond.

— 1973. évi beszámoló alapján a Bu-vig összdolgozóinak 95 százaléka volt szakszervezeti tag. 1974-ben 97,2 százalékra emelkedett a tagság száma.

— Biztosítjuk a női egyenjogúságot (és máris jegyezhetem „a bizonyítást”). — Dolgozóinknak 68 százaléka nő. A tisztviselőknek 52 százaléka. 565 hivatalvezetőből 400-nál több a nő. A nők — folytatja Sütő elvtárs — nagy odaadással végzik a társadalmi munkájukat, a legjobbaktívák, de kritikuskos is, szerencsére!

— A munkaversenyben például a székesfehérvári Alba Regia női brigád a Posta Kiváló cím tulajdonosa. Na, persze, a szakszervezet is igyekszik. Javaslatunkra az igazgatóság vezette be elsőnek a Postánál, hogy a „GYES” ideje alatt történő bérbesorolá-

soknál automatikusan a távollévőknek is megállapítják az új bérét.

— Természetesen ki kell hangsúlyozni, hogy a szakszervezetnek igen jó a kapcsolata a gazdasági vezetéssel. A gazdasági vezetés ezt igényli is, így kéréseink teljesítve lesznek, szinte azonnal.

— Közös célért csak közös úton lehet járni, és hogy ezt mindannyian elfogadjuk, ez a legnagyobb eredmény. Dolgozóink panaszaira nyomban válaszolunk és intézkedünk. Mondok egy példát. A munkásleveleket már ide hozzánk, és nem a sajtóhoz, rádióhoz küldik zömével. Ime, a meg-növekedett bizalom jele. Büszkéek vagyunk, hogy az emberek nyíltan megmondják az igazukat, vagy a vélt igazukat. Mert bíznak, számítanak a szakszervezetre. Ahol szükség, kisegítjük a KISZ-t. Főleg a kishivataloknál, ahol a létszám miatt a KISZ-t nem lehet megalakítani. Ennek „pótlására” a szakszervezet Ifjúsági Bizottsága végzi el ezeket a helyeken az érdekvédelmi feladatot.

— Szocialista brigádmozgalmal kapcsolatban: 268 brigádban 2533 postás dolgozik. Ugy érezzük, hogy eljött az ideje, hogy ne szaporítsuk a brigádok számát mindenáron, mert a jövőben a minőségre és nem a mennyiségre törek-szünk. Ennek az elvnek alapján a szocialista vállalatoknál elsősorban nem a bevételek fokozására törekszünk. Nem ez dominál, hanem a minőség.

— Hiszem és állítom, hogy az emberekben nem lehet csalódni, csak őszintén kell velük beszélni.

1974: célkitűzéseink megvalósultak

Szathmári Géza három hete a Bu-vig igazgatója. A kinevezését megelőzően négy évig — mint igazgatóhelyettes — megismerte a Bu-vig területét. Szakember, okleveles közgazdász.

Az előző vezetés irányvonalát tartja követendőnek. Néhány területen még módszersze- sebb munkát szeretne meg- teremteni. Az oktatás vona- lán az oktató tisztek beállítás- a — hangsúlyozza Szathmári elvtárs. — Stabilizálni a sze- mélyzetet — ez a törekvés az igazgatósági törzsre is vo- natkozik. Az üzemszervezési osztály jelenleg 3 fős — ok- vetlen bővíteni kell — mon- dja — éppen a munka- és üzemszervezési feladatok, ezen belül a gépi programozás megvalósításának érdekében. További folyamatos feladat a négy megye (főleg Pest megye) kishivatalainak építé- se, illetve rekonstrukciója. Habár a felszabadulás óta a legtöbbet tették e téren,

még mindig sok a pótolnivaló.

— A következő ötéves tervben szerepel a Duna-kan- nyar automata távbeszélőhá- lózat kiépítése, továbbá a nagyobb hivatalok: Tatabá- nya, Dunaujváros, Száz- halombatta, Salgótarján stb. korszerűsítése, illetve a táv- beszélő-hálózatának modernizálása.

— Mindezek mellett továb- bra is fő teendőink közé tar- tozik a meglévő hálózat óvá- sa, karbantartása.

— Egyik legnagyobb gon- dunk a szakmai oktatási hely- zete. „Társbérlok” vagyunk a Budapesti Postaigazgatósá- gon, nincs saját oktatási köz- pontunk sem. Nos, a jelen- legi szétforgácsolt oktatási

helyzetet javítva, legfonto- sabb feladat a saját központi oktatási intézmény létrehozá- sa. Tovább kívánjuk javítani területünkön a posta szolgál- tatási színvonalát. Ennek elő- feltételei: újabb gépkocsik beállítása, a hírlap-előreszál- lítás kiterjesztése, a kisége- sítés fokozása.

— Rengeteg feladatunk van tehát, múlt évi gazdasági cél- kitűzéseinket megvalósítottuk, javult a szolgáltatás, de még hathatósabban, célszerűbben kell dolgozunk, az igények- hez mérten.

— Utoljára 1970-ben volt „Kiváló Igazgatóság” a Bu-vig és most ismét reményünk van, hogy a múlt évi mun- kánk alapján elnyerjük ezt a címet.

Helyszüke Gödöllőn

Nagy István V. osztályú hivatal- vezető szobájában kezdek a be- sélgetést.

— Járjuk végig a hivatalt, hi- szen látva más, mintha én mon- danám el — indítványozza a hi- vatalvezető.

Felvételi helyiség: bizony na- gyon kicsi. A pénzforgalmat lebo- nyolítani itt rendkívül nehéz. Negyven ember fordul meg ezen a helyen, nem értem, ho- gyan győzik! Főpénztár felirattal helyiség: két íróasztal, a trezorok és mi már alig férünk el, mikor bemegyünk! Tasnádi Gábor főpénz- táros birodalmába. Negyven éve

PÁROSRA SZAPORÍTOM A JA- RASOKAT!

postás és havi százharminc millió megy át a kezén. A hivatal rova- tolója „sneiz” nevet kapott, lehet hogy az is volt valamikor. Kicsi, ketrecszerű ez a helyiség, Csoma Ibolya 12 éve dolgozik itt. Újpest- ről jár ki mindennap.

— Nem fázik? — kérdezi tőle Szathmári Géza igazgató, kissé borzongva. — Nem —, jön a vá- lasz — dolgozunk.

— Most pedig — mondja Nagy István — átme gyünk a körzetmes- teri helyiségbe. — Es máris in- dult, a mellettünk még álló házma- tuzsálem felé. Lehet az vagy 150 éves. A munkások öltözöje, piaci, dohos helyiség, hullik a vakolat, pedig nem régen festették. De már nem tartja egybe a festék sem. Egyetlen zuhanyozót látok, ez mindenképpen, itt furdak az egész hivatal...

Kijövünk a tornácra, közben a hivatalvezető beszél a munkájuk- ról és a gondokról. Mert létszám- problémájuk is van, nem a bére- zés miatt, az megfelel, az itteni üzemek átlagbérenek, s a szabad- napok kiadásánál sincs probléma. A távbeszélőkezelők második sza- badnapja például 80 százalékban megoldódott.

— A gödöllői gyárak, üzemek szabad szombatjához igazítottam a távbeszélő-kezelők szabadnapját. A kézbesítőknek 13 járása van, úgy terveztem, hogy ezt párosra szaporítom, így könnyebben segí- tük ki egymást. Fegyelm? Az nincs nálunk.

Szokatlanul erősen tűz a téli nap, mennék is tovább a tornác- ról, amikor a körzetmester szo- cialista brigádjának egyik tagja, Bácskai Elemér áll Szathmári igazgató és Nagy elvtárs elé. „Két világtalanról, egy házaspárról van szó — hallom és máris húzódom közelebb, hogy jobban halljam.

BÁCSKAI ELEMÉR ODAÁLLT AZ IGAGZGATÓ ELÉ...

— Szóval a brigád — folytatja — emberségből megszűnna, besze- relné a telefont, ha engedélyt kap- nánk rá, hogy csak az anyagköl- séget fizetnek, mi meg, műszer- szek, hálózatok, szóval a brigád munkái után megcsinálnánk nekik. Nincs számukra más kapso- lat a világgal, barátokkal, ismerő- sőkkel, hiszen mindketten vakok.” Az igazgató a helyszínen megadta az engedélyt, csak a költségét a költség, amennyi társadalmi munkát végez a brigád!

Hogy én mit tapasztaltam e vilámlátogatáson? Hivatászerete- t, odaadást, okos vezetést, em- berséget.

Az oldalt írta és összeállította Schenker Pál

Bicskén csak a külsővel törődtek

Ez igen, ez méltó a posta- hoz.

Kilenc lépcső és belépünk. Tiszta, korszerű hivatal. Fur- csa, a lépcsőknél térdoldalt ásit a szemmi, korlát nincs. Vajon miért nincs?

Rend, ragyogó tisztaság fo- gad, valamint a hivatalvezető. Ó kalauzot.

Úgy 7—8 méter magas he- lység a távirda. A két táv- írógéptől úgy zeng minden, mintha visszhangosítással ren- delték volna meg a tervező- től... A magas ablakok, ügyes szerkezettel nyithatók, de nem

zárhatók tökéletesen. Miért? Ki tudja? Eredményként a teremben dideregve ülnek, ál- landó huzatban, annyira, hogy a gyufa lángját eloltja a „cug”. Persze, zárt ajtóknál! Hogyan lehetséges? Ezt talán az átve- vő árulhatná el. A fűtőtestek kicsik, szörnű a visszhang. Kilépünk, folyosón a falmál öltözőszekrények. Ez az öltöző? „Igen, nincs helyiségünk!” Me- gyünk tovább, tágas helyiség- ben, ideálisan elhelyezve a fő- női iroda, reprezentatív, méltó az épülethez, szép nagy ab- lakok, meleg, barátságos. „Ez öltöző lehetne” — motoszkál a fejemben állandóan. Muszáj az embereknek a folyosón öltö- zödni? Töprengök, miköz- ben kényelmesen elnyúlok a főnöki szoba karosszékeiben. Kifelé menet megtekintünk egy használaton kívüli étkezőt is.

A TSZT-titkár és az igazga- tóhelyettes ezt látva kissé bosszúsan összeráncolják hom- lokukat. És lám, a hivatalveze- tőt ott, nyomban megoldotta a folyosó-öltöző gondot: az üres étkezőhelyiségbe kerültek az öltözőszekrények!

A kakas csipje meg, az em- bernek néha késve jön meg a megoldást jelentő íhlet.

Tizenöt éve tervezik az új épületet

Salgótarján, megyei postahi- vatal. Gyanakodva nézegetem az épületet, az égbetörő, új vá- ros közepén. Enyhén szőlva, jócskán elűt a környezetétől.

Bácskai Károly, a hivatal vezetője: „Szépités nélkül mondok el mindent!”

Gondok minden területen. A hivatal, minden postai tevé- kenységgel foglalkozik. A for- galom növekszik, ennek ellá- tására nagy erőfeszítéseket tesznek. Az agg épület minden zugát ésszerűen használják ki. Az egykori kultúr- és tanács- terem ma már tv-klubszo- bákára zsugorodott, kellett a hely a teleznek. Irattár pél- dául nincs, mert a pincét időnként előnti a talajvíz, és már csak itt volna hely. Talaj- víz az bőségesen van, de zu- hanyozó, öltöző, az nincs. A felvételi terem egyik fala om- lását — ugyancsak talajvíz — úgy állították meg, hogy be- csempézték. Így talán meg- menthető egyelőre. 1974-ben a szociális körülmények javítá- sában történt némi „előrelé- pés”. Boylereket szereltek fel, tehát van már meleg víz a mosdókban. De az öltözőszek- rények a folyosón állnak to- vábbra is.

És most egy kis statisztika: a múlt évben a forgalomnö- vekedésből eredő bevétel 11 százalékkal volt magasabb, az előző évinél. A távbeszélőköz- pont kapacitása 93 százalékban van lekötve. Komoly gond, a

növekedő igény, amit már nem tudnak kielégíteni. Négy év múlva kezd működni az új telefonközpont, de addig nincs lehetőség a bővítésre. A város pedig rohamosan fejlődik, igényli az újabb telefonokat.

A hírlapszolgálat a múlt év- ben a legdinamikusabban fejlő- dő terület volt. 15 százalékos emelkedést értek el az előfize- tői és az árusítási vonalán. Ez egymillió hírlappal több, mint az előző évi. Nagy gond a munkaerőhiány is, 7 hely be- töltetlen még a forgalmi terü- leten. Hogy mégis zökkenők nélkül eleget tudnak tenni a feladatoknak, ezt a jó szerve- zésnek, valamint a nyugdíja soknak is köszönhető. Ők old- ják meg, pótolják a munka- erőhiányt. Bizakodnak az 1979-es esztendőben, az akkor felépülő új postától jelenlegi gondjaik megoldását várják.

Igaz — teszi hozzá a hi- vatalvezető —, hogy már 15 éve tervezik az új épületet, s az is igaz, hogy van még ettől rosszabb körülmények között dolgozó hivatal is, vagyis min- den relatív. Az tény, azonban, hogy jelenleg a posta a kör- nyék „szégyenpontja”. Addig is, míg az új hivatal el nem készül, több kishivatal kellene a környéken, s el tudjuk látni a növekvő teendőket.

Ha egybevetjük a körülmé- nyeket és az eredményeket — csak a legnagyobb elismeréssel szólhatunk a hivatal dolgozóiról, vezetőiről, helytállásukról.

Góchivatali gondok

A SZÉKESFEHÉRVÁRI 2. góchivatal, „beépülve” a pálya- udvarba. Cser János hivatal- vezetővel az irodájában be- sélgettünk. Munkaerő-után- pótlási problémákról, vala- mint a zsúfoltságról, ami jel- lemzi most a hivatalt. A mun- kaerőhelyzet szinte megoldha- tatlan, pedig igazgatósági en- gedéllyel a bértétel felső ha- táráig korlátlan vehetnének fel dolgozókat. A város gyá- rainak elszívó hatását nem le- het megakadályozni. Főleg a kézbesítőknél van nagy hiány.

Székesfehérvárott nagyon magas az olvasottság. Hírlap területén 1974-ben 107,4 szá- zalékos teljesítést értek el. Az áldatlan munkaerő-állapot el- lenére biztosították a 44 órás munkahetet, a kéthetenkénti szabad szombatot. Szocialista szerződést kötöttek a főiskola erdészeti és faipari karával. A hallgatók vasárnaponként be- segítenek a Postának. A hírla- posok viszik az expresszleve- leket is, hogy késedelem nél- küli kapja meg a címzett.

Elindulunk egy kis terep- szemlére, Mosdók, 37 női dol- gozóknak egy zuhanyozó... Férfi: 120 főnek 3-szor 3 mé- teres fürdő. Kiosztóhelyiség: picit túlterhelt, itt a munka- idő-kihasznlás 100 százalékos. A kézbesítőknak nincs öltöző-

Termelékeny az okos kötözőgép

Mondatokban az igazgatóságról

- A négy megyében 565 postahivatal és 7 műszaki üzem található. (Ebből 5 távközlési üzem, 1 hálózatépítő és 1 javító-karbantartó üzem.)
- Az ország — Budapest kivételével — 8 millió 388 ezer lakosának 22 és fél százaléka, 1 millió 866 ezer ember lakik a Bu-vig területén.
- 1960 óta e terület lakosságának 8 százalékos szapo- rulat (250 ezer fő) a legnagyobb az igazgatóságok közül.
- Fejér megye területén 2200-an várnak telefonra. (A jelenlegi előfizetők száma: 2500.)
- A Bu-vig dolgozóinak 1974-ben 97,2 százaléka szak- szervezeti tag.
- A négy megyében 268 szocialista brigád dolgozik, összesen 2533 taggal.
- Az igazgatóság területén eddig hat szocialista brigád kapta meg a Posta kiváló brigádjá megtszítelő címet.

A JÖVŐ TERVEIRŐL, a helyszüke megoldásáról beszél- gettünk ezután. A hivatalveze- tő reménykedve várja, hogy a velük egy épületben levő Me- gyei Távközlési Üzem rövid- sen kiköltözik egy új épület- be.

Egy kis átépítés és a szükség- ség némileg megoldódik.

★

Látogatásunk után 2 nappal levelet kaptunk Cser János hivatalvezetőtől, amelyben ar- ról értesít, hogy a pihenőszo- bával kapcsolatos összes intéz- kedést megtette, s ezután kul- turált, tiszta, rendes körülmé- nyek között vehetik igénybe azt a dolgozók.

Bravó!

Magyaróráz

Egy cikk margójára

A Postás Dolgozó 1974. novemberi számában az 5. oldalon „Látogatás a Soproni Postaigazgatóságon” cím alatt az igazgatási területéről készült tájékoztatóban a „Karácsonyi csúcsforgalom előtt” című cikkben a Győr 2. sz. postahivatal vezetőjének nyilatkozatát közölte.

A nyilatkozatban a következő szöveg szerepel: „Igazgatóságunk rendkívül előrelátóan lehetővé tette, hogy ne szakképzetlen idegeneket, hanem saját begyakorlott postás dolgozóinkat alkalmazzuk munkaidőn túl, ideiglenes munkaerőként, 15 forintos órabérért erre a kampánymunkára.”

A fenti szöveg azon része, hogy „dolgozóinkat alkalmazzuk munkaidőn túl, ideiglenes munkaerőként” a hivatalvezető téves értelmezéséből eredhet.

A karácsonyi csúcsforgalom zavartalan lebonyolítása érdekében — hasonlóan az elmúlt évekhez — a pályaudvari postahivatalok részére — a jelentkező túlmunka elvégzésének biztosítása végett — egységesen óránkénti 15 Ft-os túlmunkadíj figyelembevételével túlórálatányt állapítottam meg.

Ezen intézkedéssel elértem, hogy a túlmunkát szakképzett postás dolgozókkal tudom elvégeztetni. A túlmunkát önkéntes jelentkezések alapján a brigádmunka keretén belül, a túlmunka elvégzését követő közvetlen bérfizetés biztosításával a dolgozók is szívesen vállalják.

A túlmunka vállalásánál nem történik szerződéskötés, hanem csak túlmunkavégzés, így a túlmunkát végző postás dolgozók nem ideiglenes munkaerőként végzik a vállalt túlbőveletmunkát.

Értesülésem szerint a jelzett cikk más társ-postaigazgatóságoknál is félreértést eredményezett, ezért kérem a T. Szerkesztőséget, hogy a cikkkel kapcsolatban tájékoztatásomat szíveskedjen megjelentetni.

Kirkovits István
igazgató

HÍRKÖZLÉS '75

Kiállítás Moszkvában

Ez év májusában, Moszkvában megnyílik a Hírközlési Berendezések Nemzetközi Kiállítása. A szocialista országokon kívül, osztrák, angol, belga, olasz, holland, USA- és NSZK-beli, finn, svéd és svájci, japán és más országbeli cégek jelentették be részvételi igényüket.

Az egyik legnagyobb kiállító a Szovjetunió lesz, ami természetes, hiszen a hálózat növekedése, a berendezések gyártása és üzembe állítása terén vezető helyzet foglal el a világon. Napjainkban az ország összes hírközlési hálózatának automatizált rendszerbe történő egységesítésén dolgoznak.

A látogatók a szovjet pavilonban táviró- és képtáviró-telefon a diszpécser-berendezésekkel, különféle rádiókérszülőkkel — több mint 500 kiállítási tárgyal — ismerkedhetnek meg.

Kedves

Postás Dolgozó!

Azzal a kéréssel fordulok a szerkesztő bizottsághoz, szíveskedjenek leveletem közölni. Ezzel szeretnék köszönetet mondani Bíró Bódís elvtársnak, továbbá Varga Sándor elvtársnak, a Pécsi Postaigazgatóság új vezetőjének, akik meglátogatták brigádunkat és megtekintették a brigádnaplót, értékelték a brigád kongresszusi vállalásainak eddigi teljesítését. Sok jó tanácsot adtak a további munkánkhoz. Lévy Józsefné brigádvezető „Martos Flóra” brigád, a közlekedés és posta kiváló brigádjára, Pécs, 1. ph.

Szocialista szerződés felszabadulásunk 30. évfordulójára

A Borsod megyei Távközlési Üzem gazdasági és társadalmi szerveinek vezetői az üzem szocialista brigádjainak nevében novemberben az egyik megyei határegység híradó szolgálatával szocialista szerződést kötött.

E szerződés létrejöttének alapja az a közel két évtizedes együttműködés, amely a

hírközlési szolgáltatás magasabb szinten való biztosítása során a két szerv között kialakult. A szerződés alapvető célja, hogy biztosítsuk a szerződő felek hálózatának, berendezéseinek gyors, rugalmas hibaelhárítását, a karbantartási színvonal fokozásával.

A távközlési üzem többek között vállalta, hogy a tőlük leszerelt és minősített szakmunkásokat a minősítésnek megfelelő besorolással alkalmazza, továbbá biztosítja a szakmunkásvizsgálval nem rendelkező, de már a hálózatos és műszerész munkaterületen gyakorlatot szerzett fiatalok számára a szakmunkásképzettség megszerzését.

A határegység ugyanakkor vállalta, hogy saját területén propagálja a vezetékes táv-

közlési munkálatok népgazdasági fontosságát, szépségét. A leszerelésre kerülő állomány körében a távközlési üzemnél elhelyezkedni kívánókról értesíti az üzemet. Mindkét fél vállalja, hogy az esetenkénti soron kívüli munkával egymást segítik.

A szocialista szerződés létrejött az MSZMP XI. kongressz-

usza és hazánk felszabadulásának 30. évfordulója tiszteletére indított munkaverseny keretében jött létre. A szerződésben foglaltak alapján az eltelte rövid idő alatt is szép munkasikeret értünk el. Pl.: a két szerv november 16-án az árvíz okozta kár helyreállításakor kommunista műszakot szervezett, ahol több mint félmillió forint értékű postai behurkázási munkát végzett el. A munkáért járó bért a kurirtványi nevelőotthon és kisegítő iskola részére ajánlották fel. A több mint 10 000 forint értékű ajándék és felszerelési tárgyak átadására december 20-án került sor, egy felejthetetlen élményt nyújtó ünnepség során.

Csáky Béláné,
sz-titkár

Vigasztalanul nagy a hiedeg a Budai úti szőlőhátak között. A lankás vidék nem ad védelmet a fagy elől az utakon kerékpárral vagy gyalogosan siető embereknek. A jeges úton meg-megcsúszva igyekeznek a gépkocsik. Cegléd belvárosából jönnek, Bercel felé haladnak, s a téglagyártól nem messze, a Micsinai tanyánál lassítanak: vigyázzák az út mellett toporgó, kendőbe bugyolyált asszonyok, hógolyózó gyerekek csapatát. A fázósan álldogálók nem autóbuzsra várnak; az egy évvel ezelőtt elhelyezett kézbesítői ládákat veszik körül, s szemük Cegléd felé tekint: jön-e már a jólismert Barkas, a „postás bácsi”?

Már fel is tűnt a kanyarban, már fékez is, s aztán a vezetőfülkéből leugrik egy fiatalember.

Köszönti a várakozókat, majd a zöld dobozokhoz lép, s gyors mozdulatokkal nyitja fel azokat. A Barkas belsejéből újságok, levelek kerülnek a ládába — és pénz a várakozók kezébe, hiszen éppen a nyugdíj-kézbesítés napja van.

A pilóta — Dajka László — néhány vicces szó kíséretében kifizeti az összeget, s már ugrana is fel, de kérésre — hadd kísérem el útján — beenged maga mellé. Lehuppanok az ülésre, s már robogunk is a következő telephely felé.

A 22 éves fiatalember éppen egy éve, 1974 januárjában kezdte ezt a munkát. Leszerelése után került a Postához. Tizenöt éves korától a szakszervezeti tag. Nős, van egy tizenegy hónapos kislánya.

Mindössze ennyit mond önmagáról: inkább mindennapi munkáját, a külterületi kézbesítést kedvezzem — javasolja.

A külterületi kézbesítés

problémájáról előzőleg Kalló Gábor, a Cegléd 1-es postahivatal kézbesítési osztályvezetője beszélt az előző napon. Elmondta, hogy központi utasítás alapján, no meg az észsze-

hoz? — úgy gondolták, az igen fáradtságos dolog. — Amikor először találkoztam ezekkel az emberekkel, bizalmatlanul fogadtak — meséli Dajka László. — Nem egyenruhás

postás bácsi hozta a nyugdíjat vagy a levelet, hanem egy civil fiatal. Aztán berészelgetni kezdünk. Az öregekkel az unokákról, katonafiúkról, az asszonyokkal a városban történt eseményekről. Jé, maga minden hírt tud? — kérdezték. — Hát persze. Olvastam az újságban! — válaszoltam.

Szó, ami szó, Dajka Lászlót kezdték megszeretni az emberek a Budai úton. Mind többen váltak rendszeres olvasókká. A fiatalok ifjúsági lapokra, az idősebbek Szabad Földre fizettek elő. Olyan lapok, mint a Kritika, a Valóság, melyeket eddig a Budai úton hírből sem ismertek, most jó néhány családnál katonon szerepelnek.

Mindezt tanúsítja a tény is: közel 500 előfizetői példányt visz a különböző lapokból a 350 családnak. A támpontos kézbesítés bevezetése előtt ennek a példányszámnak mintegy fele volt csak meg.

A 45-ös telephelynél, a Budai úti vasútállomás előtt újra népes csapat várja a gépkocsit. Itt 75 család kapja naponta az anyagot.

A boltból néhány férfi siet a gépkocsihoz. — Laci, nem fázol ebben a cudar időben? Jólesne valami melegítő?

— Majd otthon, kettőben az asszonnyal... — Ami igaz, igaz — fordul hozzám Dajka László —, eléggé átfázom télen... Meleg fülkéből ki a jeges szélbe, aztán vissza. Sok-

szor alig tudom kitölteni az utalványokat, úgy elgémberedik a kezem. Most egy idős vasutas lép a pilótához. — Mondja, van-e valami üdvözlőlappja?

— Hogyne. Akár meg is írhatom, ha most akarja bedobni. — Az ám, vett már Kincces Kalendáriumot? — Nem én. Hamar adjon egyet... Fogynak a kilométerek, a gépkocsi belsejében is egyre kevesebb a postai anyag. És enyhül az idő is. Előbújik a nap. Az erdő mögötti kis ház előtt, kezét szemé elé tartva, asszonyosság áll az úton.

Besze Imre

Két szélső érték — filmekben

Bekötött szemmel, Szerelmem, Elektra

A magyar filmgyártás, akár a labdarúgás, az utóbbi időben nem kápráztatta el híveit. Igaz: valahogyan úgy adódott, hogy a „nagygyűk” új munkái késtek, s a műsorrendből az elmúlt esztendőben olyan nevek hiányoztak, mint Fábri Zoltán, Ranódy László, Szabó István, Gaál István, Jancsó Miklós, Kovács András.

A Bekötött szemmel és a Szerelmem Elektra premierje tehát olyan esemény, amely elé közönség és kritikus egyaránt felfokozott várakozással tekintett. Külön érdekesség, hogy a két merőben különböző koncepciójú művész egy-egy munkája hét nap elteltével, vagyis igen rövid időn belül kerül a mozik műsorára.

Kovács András filmje az egyik végtel filmgyártásunkban! Alaptémája Thurzó Gábor néhány évvel ezelőtt nagy vihart kiváltott regényének (A szent) egyik epizódját bontja ki. Drámai erővel idézi fel a második világháború nehéz időszakát, s mondánivalója középpontjába hősének, a fiatal káplánnak lelkiismereti válságát állítja.

A Bekötött szemmel — akárcsak a korábbi Kovács-alkotások — nem akciófilm. Nem a cselekményen van a hangsúly, az összejáratás inkább az elvek és a felfogások között robban. Akár a Hideg napokban vagy még inkább a Falak-ban, s a Magyar úgáron-ban a forgatókönyvíró-rendező itt is olyan problémákat vizsgál, amelyek túlmúltatnak az adott koron, az ábrázolt történelmi eseményen.

Ez a film tehát, miközben valóban a Kaszap-kultuszról, a népellenes háborúról szól, azt is vizsgálja, ami minden időben aktuális. Kovács újra meg újra lelkiismeret-vizsgálatot tart, s azt a kérdést, teszi fel: cselekvőképes-e az ember, éltet-e a hit (átvitt értelemben) és visszahúz a vak-

hit, a dogma, vannak-e, kellek-e kompromisszumok, szabad-e hallgatni, ha szólni kell! Mindezt rendkívül puritán módon, a lényegre koncentrálván mondja el. E stílushoz hangolódnak színészei: Kozák András, Madaras József, Avar István, Koltai János és az operatőr: Szécsényi Ferenc. Közös munkájuk érdekes, elgondolkozató művel gazdagítja a film-művészetünket.

Merőben más alkat Jancsó Miklós. A Szerelmem Elektra című alkotása Gyurkó László nagy sikerű színdarabját elvenni meg. Az ősi — és annyiszor feldolgozott mítosz — természetesen teljes mértékben ártértelem. Eppen ezért hiba volna az eredetivel (még a Gyurkó-féle feldolgozással is) özeméricskél-ni!

Amíg Kovácsnál nincsen egy felesleges mozdulat sem, addig a Szerelmem Elektra jellegzetes Jancsó-mű, amelyet az ember vagy elfogad, vagy tüstént ellenérzéssel néz végig. A magyar környezetbe átültetett, időtlenített történet a szabadságvágy, az örök forradalom legendája, amely elutasít minden zsarnokságot, elnyomást.

Stílusja sajátos forradalmi balett, amelyben a zenének, a táncnak, a koreografált mozgásnak külön szerepe van. Minden elem, epizód jelkép és utalás, egyfajta intellektuális keresztretjtény. Látványának — bizonyos önméltelése, modorossága, úresjáratai ellenére — lenyűgöző. Színészei: Töröcsik Mari, Balázsovits Lajos, Madaras József, Cserhalmi György, Jobba Gabi „jancsoul” játszanak, akárcsak Kende János, az operatőr, aki Jancsó szemével látja e világot.

Két film — két koncepció. Érdemes egymás után megnézni őket azoknak, akik nem csak kikapcsolódnak akarnak.

Ábel Péter

Elhocsátások az NSZK-ban

Munkaidő-rövidítés és tömegelbocsátások fenyegetik a német telefonipart. A postás-tarifák erős emelése után sokan mondanak le a saját telefonról.

Amikor a Siemens a múlt hónapban 1200 munkást bocsátott el a készülékgyártásból, illetve fogott rövidített munkaidőre, a Siemens elnöke a „közelgő földrengés előnapjairól” beszélt.

A háború óta első ízben sorolják az állampolgárok a privát telefont a nélkülözhetetlen luxuscikkek közé.

Az egész iparág gyorsulva csúszik lefelé. Míg 1970-ben havonként 130 000 állományigénylő jelentkezett, ez a szám most 50 000-re szállott le.

Három év alatt a posta három tarifaemelését hajtott végre, melyek 122 százalékkal drágították. A következő emelés az, hogy nemcsak orvosok és kereskedők, szóval jól kereső emberek, de azok is lemondanak a saját telefonról, akik azt munkaeszközként használták.

Korábban egy telefon bevezetése hónapokat, sőt néha éveket igényelt, ma az új lövetést órák alatt létesítik... Az árak okozta tartózkodás különösen az energiakrisis óta jelentkezik és a posta beruházási terveit is feltűnta.

A Siemens elnöke szerint a problémák egész nehézségükben a jövő hónapban fognak kibontakozni. A Telefonbau vezetője, akinek 22 000 emberrel dolgozó vállalatában 77 százaléka léte a telefongyártástól függ, már bejelentette, hogy a „nadrágszját mindenképpen szorosra kell húzni”.

A Siemens elnöke, Sanden kijelentette, már most biztosra vehető, ha csak valamilyen csoda nem történik, hogy a telefoniparban foglalkoztatott munkáslétszámot tavasszal drasztikusan kell redukálnia: körülbelül 6000 dolgozóról van szó, ami az összlétszámnak 25 százaléka jelent.

ML

A TANYAVILÁGBAN

rűsítés miatt kellett a Budai úti részen felállítani a telephelyeket, hiszen a kerékpáros kézbesítők képtelenek voltak időre a hatalmas tanyavilágot bejárni. Napról napra sokasodtak a reklamációk, nem érkeztek meg időben a házakhoz az újságok. Így esett a választás a kerékpárnál fűrgőbb Barkasra, így kapja a leveleket, az újságokat, s az utalványokat 350 családnál 1974 januárja óta. Pannaszok? — Majd meghallgatja az elvtárs, ha egyszer kerbejárja a területet — mondta Kalló Gábor. Ha vannak egyáltalán — tette hozzá nevetve.

Dajka László járátvelelén közel 40 kilométeres út szerepel; ennyit kell a Barkasnak megtennie, hogy reggel kilenctől délután kettőig valamennyi telephelyre eljusson.

Dajka László kimutatást vesz elő, melyből megtudom, hogy a területéhez tartozó családok olvasottsága jelentősen nőtt, amióta gépkocsizó kézbesítés van. Ennek egyik magyarázata, hogy azelőtt az itt lakók közül sok nyugdíjas egyáltalán nem fizetett elő újságra, csak éppen nyugdíj-fizetéskor várták a postást, s az otthon tartózkodó gyermekek anyák is idegenkedtek az olvasástól. A telephelyek beállítását után sem azonnal váltak rendszeres olvasókká, hiszen naponta elmenni a ládák-

— Hogyne. Akár meg is írhatom, ha most akarja bedobni. — Az ám, vett már Kincces Kalendáriumot? — Nem én. Hamar adjon egyet... Fogynak a kilométerek, a gépkocsi belsejében is egyre kevesebb a postai anyag. És enyhül az idő is. Előbújik a nap. Az erdő mögötti kis ház előtt, kezét szemé elé tartva, asszonyosság áll az úton.

— Nem, nem úgy értem, hiszen vezetés közben nem iszom. Ezt tudja Sepcsik néni is, ezért lepett meg karácsonykor egy demizsonnal.

— Nem, nem úgy értem, hiszen vezetés közben nem iszom. Ezt tudja Sepcsik néni is, ezért lepett meg karácsonykor egy demizsonnal.

— Nem, nem úgy értem, hiszen vezetés közben nem iszom. Ezt tudja Sepcsik néni is, ezért lepett meg karácsonykor egy demizsonnal.

— Nem, nem úgy értem, hiszen vezetés közben nem iszom. Ezt tudja Sepcsik néni is, ezért lepett meg karácsonykor egy demizsonnal.

— Nem, nem úgy értem, hiszen vezetés közben nem iszom. Ezt tudja Sepcsik néni is, ezért lepett meg karácsonykor egy demizsonnal.

— Nem, nem úgy értem, hiszen vezetés közben nem iszom. Ezt tudja Sepcsik néni is, ezért lepett meg karácsonykor egy demizsonnal.

AZ ELMŰLT ÉV decemberében az NDK-ban járt szakmai delegációval tanulmányoztuk a német posta szociálpolitikai tevékenységét. Utunk hasznos volt, és sok jó tapasztalatot szereztünk.

A minisztérium részéről tájékoztatást kaptunk arról, hogy az NDK-ban is előtérbe kerültek a szociálpolitikai intézkedések, vagyis a dolgozó emberről való fokozottabb gondoskodás. Ezt két szinten tapasztaltuk. A felső szakmai és szakszervezeti vezetés részéről, és a végrehajtó szolgáltatban a hivatalokban, üzemekben, a szociális intézményekben is.

Az NDK-ban is, mint nálunk, a szociális-kulturális alapot az ötéves tervben és az éves tervekben határozzák meg. A fejlődésre jellemző, hogy míg 1970-ben 240 millió márkát fordítottak ilyen célra, 1975-ben már 400 milliót márkát terveznek. A keretek szétosztását a szervek között a létszám és fontossági sorrend dönti el. Ezek az alapok nálunk a már meglévő intézmények üzemeltetését, fenntartását biztosítják. Az új létesítmények a beruházási keretből valósulnak meg.

Változás történt 1973 óta a gyermekintézmények építésében. Eddig a Posta is épített külön óvodát, bölcsődét. Most már csak a helyi tanácsok az üzemekkel együtt közös beruhásként építhetnek gyermekintézményt. A Minisztertanács határozza meg a mutatókat, de a Postaügyi Minisztérium az egyes igazgatóságokra meghatározza azt, hogy hol mit építsenek azért, hogy ne legyen lemaradás.

A FELSŐ SZINTŰ tájékoztatás után kétnapos vidéki utunkon a helyszínen tapasztaltuk a tervek megvalósulását, végrehajtását.

Halberstadtban a városi távközlési üzem új épületében tekintettük meg a szociális létesítményeket, a munkakörülményeket. A dolgozók részére kényelmes pihenőt biztosítanak, ahol étkezni, dohányozni lehet. Az épület minden szintjén van egy helyiség, amelyben a dolgozók részére hűtőszekrény és ételmelegítő lehetőség van. Külön társalgó és könyvtárhelyiségek vannak. A könyvtárban főleg a szakmával összefüggő műszaki könyvek találhatók. Ugyancsak zuhanyozót is biztosítottak.

Wernigerodében, a postahivatalban viszont azt néztük meg, hogy egy régi épületben hogyan sikerült biztosítani a szociális helyiségeket. A hivatkozott lakást megszüntet-

ték és ennek a helyén étkezdét, büfét, pihenőszobát, társalgót biztosítottak. Mindkét helyen azt tapasztaltuk, hogy a dolgozók ezeket a helyiségeket nemcsak igénybe veszik, hanem megkímélik, csinosítják, naponta rendben tartják. Az szb-titkár elmondta, hogy a dolgozók javaslatára a szociális keretből hetente kétszer friss gyümölcsöt adnak a dolgozóknak.

NAGYON SOK ÉS SZÉP élményt szereztünk a blankenburgi gyermekotthonban. Ez az intézmény 1947 óta üzemel, 1970-ben 30-ról 60 férőhelyre bővítették. Ezt megelőzően erősítő állomás volt.

A gyermekek 6—14 éves korukig 6 hetet töltenek az otthonban. A beutalást az igazgatóságok szakszervezeti szervei végzik, figyelembe véve a szülők szociális körülményeit is. A német postának egy ilyen gyermekotthona van.

Az üdülési tervet az iskolai oktatási tervvel kapcsolatban állítják össze, tekintettel az üttörőszövetség szabályaira. Az iskolai tanulmányokban nincs visszaesés. A negyedik osztályig hetente kétszer német nyelv és matematikaoktatás van, a felső osztályosok részére ez kibővíti az orosz nyelv oktatásával.

Az üdülés alatti időszakban a fő nevelési célkitűzésük, hogy a gyermekeket bevezessék a társadalmi, politikai életbe. Megtanítják a gyermekeket arra, hogy hogyan becsülik a létrehozott javukat, mit jelent a közösségi élet. Fontosnak tartják a felelősségérzet és a tudat formálását a kisebb feladatok végrehajtása során. Nevelik őket az önállóságra, hogy ne csak azért végezzék el a rájuk bízott feladatokat, mert ellenőrzik őket. Megtanítják becsülni mind a saját, mind a közös tulajdonát.

AZ OTTHONBAN VALÓ foglalkozást azért tartják intenzívebbnek, mert itt kevesebb gyerekkel foglalkozik egy nevelő. Az időszaknak megfelelő munkát is végeznek a gyermekek. A nevelőknek nemcsak a feladatokat kell kiadni és utána esetleg zsebre tenni kézzel nézni a végrehajtást, hanem együtt kell dolgozni a gyermekekkel.

A gyerekekkel való foglalkozás 15 fős csoportokban történik egy nevelő irányításával. A legváltozatosabb formái találhatók a nevelésnek. Első helyen áll, hogy a gyermekeket ne kényszerrel, hanem játékosan tanítsák meg a munkára, a közösségi életre. Meg-

ismerik a legegyszerűbb szerkesztéseket, különböző asztaldíszeket, ajándékok készítését. A sport, turisztikodás, az akarat erős és kitartás nevelésének eszköze.

A kulturális és művészeti érzék nevelésére szolgálnak a közös éneklés, mesék tanítása, színházlátogatás, a tv gyermekműsorának nézése, műsorának adása, búcsúest stb.

Az elhelyezés kényelmes, 3—4 ágyas szobák vannak, a foglalkozásra a célnak megfelelő különtermek vannak. Az étkezés naponta négyszeri és bőséges, amit a modern konyha biztosít. A szülők részéről nincs látogatás és csomagküldés sem.

MI IS ÖRÖMMEL töltöttünk el pár órát a nevelők és gyermekek között. Éreztük azt, hogy az otthon vezetőjét, a nevelőket igazi hivatástudattal hatja át. Azt a következtetést fogalmaztuk meg, hogy nálunk is szükség lenne az ilyen otthonokra, az ilyen nevelési formákra is, hogy fiatalitásunk szocialista módon nevelődjön, tanulja megbecsülni, majd tovább gyarapítani jelenlegi alkotásainkat.

Rövid volt az idő a tapasztalatcsereért. Ez alatt a német partnereink igyekeztek a legfontosabb szociálpolitikai intézkedéseikkel és intézményekkel megismertetni bennünket. Ezekből kiragadva és összesűrítve igyekeztem visszaadni azokat, melyek a legjobb benyomást tették ránk, és itthon is hasznosak lehetnek.

Horváth Kálmán

ÉLETVESZÉLY!

Salgótarján 4. sz. postahivatal, másnéven a zagyvapálfalvai hivatal. Hétezer lakos... A postán 14-en dolgoznak, ebből 6 kézbesítő, 6 hírlapos, egy 4-szer 5 méteres szobában. Ennek egy része elkerítve egy pulttal, mögötte a két dolgozó, előtte 2—3 üveg, mert a negyedik már nem tudja az ajtó kívülről a bentlevőktől. Itt boyolódik hétezer ember ügye.

A fal nagyon „cseles”. Előtte téglát, oldalt már véső. Dől ki fele. Repedések őrsíriák. Mondják, tavasszal virág nyílik a hátszék-kapadló és a fal rései között.

Hát nem kedves és játékos, mint az a tehetetlenség és közbűn, amivel árulnak a posta falából kinn? első tavaszi virágnak és a vak szerencsének, hogy még nem dől rá a „posta” a bentartózkodókra eddig? De meddig? Talán az illetékeseknél postafiókot bérelt a firtunak?

Pétre a tréfával, az emberélet nem tréfadolog! Itt pedig élet, vagy életet veszélyeztetettségéről van szó és ilyenkor nincs lehetetlenség, csak felelőtlenség.

„Frissen fekszem és frissen kelek” — mondta Pocsai Gyula, amikor arról beszélgettünk, mennyire fáradt el a tizenöt éves kora óta megszakítás nélkül végzett munkától. Gyula bácsi hatvanegy éves, szelíd mosolyú, magas, széles vállú, szép ember. Halmozom a jelzőket, de mindez kevés ahhoz, hogy őt magát megmutassam. Talán többet mondok el róla, ha megpróbálom felidézni gondolataim úgy, ahogy kétórás beszélgetésünk alatt feljegyeztem.

„Rettenetes módra szerettem a kézbesítő pályát. Ma is sajnálom, hogy 35 év után fel kellett adnom. Szb-titkár voltam, amikor a kézbesítők átmentek a Debrecen 2-es postahivatalba. Nekem az egyesben kellett maradnom és a kézbesítés helyett 16—17 éves fiúkat bíztak rám. Soron kívüli kézbesítők, kerékpárral, motorral járták a várost. Nehézebb velük... De a 4—6 óras kézbesítési időt betartják. Ha hiba van, tudom, hogy az motorhiba.

Fiatal fiúk, csináljanak, de a munkájukat elvégzik, ha visszagondolok magamra, mi is csináltunk olyanokat, ami a játék kedvével az idősebbeket idegesítette. Nevelni kell őket, a szép szóra hallgatnak. Lehet, hogy a kort is tisztelik, de inkább a tapasztalatból fakadó segítséget. Reggel úgy indítom útra őket, hogy megmondom, mit hova, hogyan vigyenek. Ha valamit rosszul csinálnak, és mellébeszélnek, rákérdezek. Elmosolyintják magukat: igaz, Gyula bácsi...

Egyszer jött egy hatalmas gyerek, nálam is nagyobb volt, azzal kezdte: „En minden munkahelyről úgy jöttem el, hogy megvertem a főnököm”. En előbb voltam kiadó legény — választottam. Tőlünk is elment, de rendszeresen letöltötte a felmondási idejét és nem is dolgozott rosszul. Mi is csináltunk régen ravaszgatót, meg kell érteni, vezetni a fiúkat, mind egyiket más módszerrel, de mindig őszintén!

Hogy milyen a kézbesítői munka...? Megkaptam egy területet, naponta bejártam, családtag lettem a lakók között. Ismertem mindenki bűnját. Tanácsot kértek, örültek nemtén' ha valami jó ért, de ha baj volt, előbb tudták, mint a családom. Kedves mind a harmincöt év, de talán a felszabadulás utáni idő a legkedvesebb, amikor a ha-

difogoly-levelezés elindult. Egy-egy ilyen levélért a nyakamba borultak, hiszen ez volt első jele hozzátartozóik életének. Visszaidézni már nem lehet ezt az időt, csak emlékezni...

Nálunk nem nagyon fordult elő olyan, hogy a „címzett ismeretlen”. A címhiányos küldeményt is eljuttattuk ahhoz, akinek szólt. Némely cím kész rejtély volt. Volt olyan levél, amin csak egy terület, egy épület, vagy utca rajza volt cím helyett. Volt olyan, aki csak nevet és évszámot írt a borítékra (amikor a címzett ott lakott). Ezt is ki nyomoztuk. A jó kézbesítő feljegyzést készít a lakókról, akik elköltöznek, azokat tovább kíséri, tudja, hogy hol találhatók meg. Ma már ezt nem mindenhol csinálják, de az igazi postások veszik a fáradságot. A kézbesítésnél nehézséget nem ismertem, az olyan szép, ha kedvvel végzem a munkát, hogy nem is nehéz...

Kedvet adott az öregtől a fiataljól mindenkinél a postás bácsi. Apró szivességeket megtettem, egy idős néniem elhozta a gyógyszerét, máskor a fia üzenetét, ha utba esett. Közben elfelejt a fáradságot az ember. Igen, visz szomorúságot is a postás és osztózik a bánatban, de a másik háznál újra kedvesen fogadnak és ez ismét jó kedvet ad. A rossz kevés, ezért kárpótol a sok öröm. Erre a pályára születni kell. Itt kertészkedtem Debrecenben hét évig. Láttam a postás bácsit és irigytem, hogy milyen jó kedvvel megy végig az utcán. Később a katonaság alatt már kértem felvétele a postához. Amikor végre megkaptam a behívóm, a vasútnál dolgoztam. Kértem egy nap szabadságot. Már akkor megmondtam: ha egy nap alatt nem vagyok itt, akkor én már postás vagyok.

Pesten a Nyugati mellett, a 62-es postahivatalba osztottak be. Sorba állítottak mind a huszötötünket, megkérdezték, ki hol szeretne dolgozni. En

persze a kézbesítést kértem. Röpkés lettem, a kézbesítőknek vittem ki a küldeményeket és azok továbbították a címzettnek. Helyettes kézbesítő, majd végre kézbesítő lettem Debrecenben.

A mozgalmi munkám? Nagyon régen, 39-ben már a Magyar Posta Altitészek Országos Egyesületének vezetőségi tagja, majd a titkára lettem. Ez 46-ban egyesült a szakszervezettel, ott is vezetőségi tag és 52-től titkár vagyok. A pártba 48-ban vettem fel. Végigcsináltam mandent, az államot, a békekölcönt, a népnevelést és az egész harminc évet, de még a megelőző időket is.

Jutalmat annyit kaptam, hogy nem is volna helyes, ha nemtén' még valami elismerést kapnék. Az első és talán ezért a legkedvesebb az El-munkás jelvény volt. Voltam Kiváló dolgozó, kétszer Posta Kiváló, megkaptam a Szakszervezeti munkáért aranyjokozatot, több igazgatói, vezérigazgatói dicséretet, az Országos Békatanács elismerő oklevelét. És most a Munka érdemrend arany fokozatát. Ugy érzem; ez álom, olyan magas kitüntetés, amire nem is gondoltam. Ideges lettem, amikor megtudtam, pedig irigyelnek a nyugalmamért...

Mit csinállok, ha nyugdíjba megyek? Van egy kis kertem, jó feleségem, lányom, két unokám, ha ez nem elégít ki, ott van a párt, az szb, a Hazafias Népfront, járom a területet, majd csak adnak valami munkát... Látja, ezek a „gyerekek” is, akikkel beszélgettem, amikor jött, hozzá fordultak a postához. Amikor végre megkaptam a behívóm, a vasútnál dolgoztam. Kértem egy nap szabadságot. Már akkor megmondtam: ha egy nap alatt nem vagyok itt, akkor én már postás vagyok.

Pesten a Nyugati mellett, a 62-es postahivatalba osztottak be. Sorba állítottak mind a huszötötünket, megkérdezték, ki hol szeretne dolgozni. En

Szirmai Károlyné

Színház

1972-ben a József Attila Színházba „Postás bérletet” szerveztünk a szocialista brigádok részére. Többször is elhangzott a kérdés, hogy miért éppen a József Attila Színházat választottuk?

E színház mellett több, számunkra előnyös adottság szólt, mint például a változatos műsorprogram, amely lehetőséget ad a művészet, az irodalom széles skálájának áttekintésére, valamint az elismerten jó és tehetséges színészkollektíva vonzó hatása.

Az 1974—75-ös évad a harmadik, amelyben a postás dolgozók szervezeten látogatják a színház előadásait, előjegyzik naptárunkban a következő előadás dátumát. A legutóbbi színházi estre január 4-én került sor, amikor a „Vágy a színpad alatt” című O'Neill drámát tekintettük meg.

A dráma bemutatása után a Központi Táviró Hivatal dolgozóival beszélgettem a Postás bérletről és az előadásról.

Nyulassy Valéria, a hivatal szakszervezeti bizottságának a kultúrfelelőse, aki lelkiismeretes, aktív munkája révén a közvélemény legjobb ismerője, elmondta hogy a Postás bérlet a hivatal dolgozóinak körében igen népszerű. Különösen a szocialista brigádtagok látogatják szívesen a színház előadásait. Mondják munkatársainknak élményeiket,

egy-egy jelenetet, színeszi alakítást külön is kiemelve, értékelve.

Ez két oldalról is nagyon jó. Egyrészt azok a dolgozók is tájékozódhatnak — ha csak közvetve is — egyes színdarabokról, színészi játékról, rendezésről, akik nem látták az előadást, másrészt azok, akik megnézték az előadást, a színdarabot elemezve, a tanulságot megvitatta adják tovább élményeiket.

Megtudtam Nyulassy Valériától, hogy a hivatal 56 bérletet váltott a József Attila Színházba, de ezen kívül több szocialista brigád más színházba — Madách, Operett, Vágászház — is vásárolt bérletet.

A beszélgetésünkbe bekap-

csolódó Bánlaki Éva, Boros György és Kazi István szakértárs megérősítették a kultúrfelelős véleményét. Ők is nagyon szeretnek színházba járni, legjobban a vidám, szórakoztató színdarabokat kedvelik — mondták —, de mindig hozzászólnak, hogy a „Vágy a színpad alatt” nagyon tetszett, pedig dráma volt.

Az amerikai író alkotása az otthon után való sóvárgás drámája. Tulajdonképpen a darab valamennyi szereplőjét ez a nagyon is emberi vágy ragadta meg. De a természetes emberi vágy beteljesülésének embertelenek a darabbeli feltételei, mert elforzol a vagyonszerzés, a földszerzés kényszere alatt. A tragédia elkerülhetetlen.

Kazi István elmondja, hogy őt egy kis csalódás érte, mert vidám, könnyű darabot várt ezen az estén.

Véleményem szerint a József Attila Színházat inkább a vidámabb színdarabok jellemzik. A kis családon túl persze nem bántam meg, hogy megnéztam az előadást — mondta.

Gyimesi Lászlóné rendszeres színházlátogató és elsősorban a komoly műfaj kedvelője. Szívesen látogatja a Madách és a Katona József Színházak modern drámaelőadásait.

Természetesen O'Neill darabjáról is jó véleményt mondot.

Valamennyiüknek még sok kellemes színházi délutánt és színházi estét kívánunk.

Berze Ferencné

Kispostásokat keres az üttörővasút

A MÁV Széchenyi hegyi Üttörővasút Üzemfőnökség felvett hirdet az 1975. január 27-én induló Üttörővasutas és postás tanfolyamra. Jelentkezhetnek azok a budapesti és Budapest-környéki üttörő pajtások, akik az általános iskola IV., V., VI. osztályába járnak, tanulmányi eredményük legalább 4-es átlagú. Egészségi szempontból üttörővasutas szolgálata megfelelnek és az iskola üttörővasúti javasolja erre a kitüntetésre.

A felvétel ideje és helye: 1975. január 15—26. között naponta 9.00—18.00 óráig Hűvösvölgyben, az Üttörővasút Üzemfőnökségén. Felvilágosítást adunk a 167—621 telefon-számon. Jelentkezési lapok az általános iskolákban az üttörővasút-vezetőknél és az Üttörővasúton szerzetők be. Kívánságra postán is küldünk.

Rákosi Gábor, az Üttörővasút vezetője

A fotópályázat eredménye

Hazánk felszabadulásának 30. és a Postás Művelődési Központ alapításának 25. évfordulója tiszteletére hirdettük meg nyáron fotó- és diapályázatunkat. A korábbi évek tapasztalatai alapján nem számítotunk túl nagy érdeklődésre, a beküldött anyagnál viszont azért többet reméltünk. Végül is 5 pályázó 44 fényképe és 4 pályázó 40 diafelvétele érkezett be a kitűzött határidőre. A szakmai, technikai színvonal meglepően jó, a tematikai kiírásnak már nem mindenben felelt meg az elbírálásra került anyag.

A Fővárosi Művelődési Ház Fotótanácsának három tagja, dr. Gallitz Ferenc, Bundics Zoltán és dr. Boros Tibor zsűrizte a képeket. A fotópályázat első díját Bágya Ferenc, a Központi Hírlap Iroda munkatársa nyerte. Második lett Szabó Imre, a Szabadság-hegyi tv-adó dolgozója, a harmadik díjat Szilvási Rudolfnak ítélte a zsűri. A díjakéért is első díjat kapott Bágya Ferenc, második Horváth Tamás, a harmadik Tüsi Ferenc lett.

Sági Pál

Természetbarát találkozó Pécsen

Az idei országos postás természetbarát találkozó és versenyeket a Postások Szakszervezetének Pécsi Postaigazgatóság Területi Szakszervezet Tanácsa, a Pécsi Postás Sportegyesület közreműködésével június 20., 21., és 22-én Pécsen, a Mecsekben rendezte. A 25 főnyi lelkes rendezőgárda már az elmúlt év őszi megkezdett első ülését, amelyen kialakult a teljes program. A rendező bizottság arra törekszik, hogy a 30 éves jubileumi évben megrendezésre kerülő hagyományos postás tömegtalálkozó minél maradandóbb emlékekkel szolgáljon a résztvevőknek.

Az ismeretes pécsi szállásnehezégek miatt máris lefoglalták a postások részére a pompás mecseki kempingben és a dömörkapui turistaházban a szobákat. Gondoskodtak megfelelő étkezési lehetőségekről. Egy alkalommal például a postás üzemi konyha dolgozói társadalmi munka-felajánlással látják vendégül a szakértársakat. Fogadó bizottság várja a Pécsre érkezőket és külön busszal szállítja őket a vadregényes mecseki szállásukra. Itt bonyolódnak le 21-én ünnepélyes keretek között a megnyitási ceremóniák, majd közvetlenül utána indul a tájékozódási futóverseny és a tájismertető túraverseny. A versenyek kiírásait — a bajnoki előírásoknak megfelelően — a Baranya megyei szakszervezetek készítették el és segítséget nyújtanak a versenyek lebonyolításában is. Huszadikán, az érkezés napján sem hagyják program nélkül a korábban érkezettek. Délután a Postás Klubban diafilmes bemutatót tartanak Pécsről. Amíg 21-én a sportversenyek tartanak, a többi résztvevő autóbusszon városnézőn gyönyörködhet a történelmi Pécs ritka, ódon műemlékeiben. Délután már a nemzetközi hírv Harkányfürdő, a jó borairól nevezetes Máriagyűd és az ódon siklósi vár megtekintését választhatják, vagy a pécsiek kedvelt kirándulóhelyét a vadregényes Orfút és a barlang-

járól közismert Abaligetet tekinthetik meg. Este a pécsi postás KISZ-fiatlok várják a kempingben színpompás táborúzzal a vendégeket. Az utolsó napot ünnepélyes eredményhirdetés, szabad program, zászlófelvonás, táborozás teszi eseménydússá. A részletes meghívók az ország összes postai szakszervezeti alapszerveztnél már rendelkezésre állnak. A hívogató plakátok is megjelentek a nagyobb postai szerveknek.

Dr. Pazar Ferenc

Vége a sztrájknak, februárban rend lesz

Franciaországban még mindig nem csitulak el a postás-sztrájk hullámai. Erről olvastunk a francia sajtóban. Azt írják, hogy még hetek telnek el, amíg a levelek kézbesítésével a postások egyenesbe jönnek. Február végére ígérik az elmaradt küldemények kézbesítését. Sok-sok ezer tonna anyagot kellett válogatni és kézbesíteni. Nem csoda, ha még most is érkeznek levelek, amelyeket novemberben adtak fel...

A társak dolgoztak a hiányzó helyett

A Pest megyei Hírlapban olvastuk a következő levelet: „A karácsony előtti vasárnap nem a megszokott, hanem egy idegen kézbesítő hozta újságjainkat és a leveleket, meghozta délután! Másnap megkérdeztem, a mi régi kézbesítőnkkel mi történt? Elmondták, hogy aznapra megbeszélte kollegájával, hogy az helyettesítse őt. A kolléga azonban nem jött be vasárnap. Amikor

a többi kézbesítő délben vizsztatért a postahivatalba, s ott látták a kihordatlan halmot, ugyancsak megdöbbenek. Azonnal önként szétosztották az újságokat, üdvözlőlapokat és becsülettel mind eljuttatták a címzetekhez.

Igy is lehet, így kell dolgozni, ezért jár dícséret!

Virág Mihály
Albertirsa"

Pályázók figyelem!

A Postavezérgazgatóság által a múlt év közepén kiírt „Jelzőhangpályázat”-ra beküldött pályaművek kiértékelése jelenleg még tart.

A pályázat eredményéről olvasóinkat lapunkban 1975. áprilisig tájékoztatjuk.

Kupák a jó sportmunkáért

Megjutalmazták a Postások Szakszervezete múlt évben legjobb sportmunkát végző szerveit. A képen balról jobbra: a legjobb TSZT, a TIG (Deák László), a második helyezetti, a HTI (Schutzbach István), a legjobb sportkör a TIG SK (Nagy András) és a legjobb sportcsoporthoz az Alközpont (Nagy Ferenc).

A napos oldalról

Mint postásnak és újságíróknak modom — állt elem egy idős postásist. Azonnal megértettem, hogy nagy szakmai titkok tudója leszek, amit szeretne, ha egy újságíró közé tenne. Legyen így:

— A Posta már nincs a napos oldalon, ott volt, de ma már nincs. En megmondhatom, nyugdíjba megyek, már nem is vagyok itt. De kérem, én negyven évet eltöltöttem a Postán. Rajtunk látszik, hogy postások vagyunk. Mert kérem, annak idején vártak tőlünk. Csak protekcióval lehetett bejutni, nem úgy mint most, hogy bárki beléphet az utcáról, aztán holnap veszi a kalapját és odébb áll. Ide csak katonaviselt ember léphetett be, aki ajánlást kapott a katonaságtól. És ha valaki bejutott, az aláírt egy papírt és adtak neki 80 pengőt. Azért pedig, kérem, vehetett 10 kiló zsírt! Lehet, hogy csak 8-ig tudott számolni, de ha a Postának az kellett, azt kérem tudta! És ha nekünk 8-ig kellett számolni, kérem, mi megtanultunk 9-ig, ha 9-ig, akkor 10-ig. Nem tovább, de addig mindig.

Es a Posta a napos oldalon volt, nézzem a kollégára. Ő is itt van már 40 éve. Sötét nadrág, világos ing, mellény, nyakkendő. És a mozgása, a modora! Benne kérem bizni lehet. Az ügyfelekben tiszteletet ébreszt. Mert kérem, amikor ön belépett ebbe a szobába, mi azonnal felálltunk, úgy, mint bármelyik ügyfelünk előtt. De kérem, hogy legyen a napos oldalon a Posta, amikor olyan fiatalok kerülnek ide, akik még katonát sem láttak! Nyáron egy szál feccskében állnak le dolgozni, szinte csak a hajuk van rajtuk. Jó testű fiatal fiúk egy szál kis feccskében mutogatják magukat! Hát kérem. Hogy legyen így a Postának tekintélye, az ügyfeleknek bizalmuk?! En megmondom, a Posta már rég nincs a napos oldalon! És kérem, így nem is lesz!

Az idős ember hangjában felháborodás és féltés regett, feszes tartásban mozgott, udvariasan mosolygott, csupán a szemét vonta egy kicsit össze, mint ahogy az elő van írva, de ez megbocsátható, hiszen vakította az ablakon beáradó napfény.

Szirmainé

Ötös névadóünnepség

Január 16-án készült a felvétel, Budapest 62. sz. postahivatalban. Ladányi Brigitta, Róma János, Füleki Mónika, Lakatos Lali és Takács Aliz, a boldog mamák ölében. Névadó ünnepség a KISZ-szervezet rendezésében, kedves, családi hangulatban

Keresztrejtvény

Az iskolában a tanító megkérdezi Pétert: *Hány éves az édesapád? — Nyolc! — válaszol a gyerek. — Az nem lehet! — így a tanító. — Dehogyanem... (válasz a vizsz. 1. alatt).*

Kovács úr hazaérkezésekor találkozik a házfelügyelővel. — *Nem látta, itthon van a feleségem? — kérdezi. — Igen, itthon van, moziba készülődik. (Kovács úr újabb kérdése a függ. 10. alatt.)*

VÍZSZINTES
1. Péter válasza. 10. Belga városka (ford.). 11. Tarokkból ismert kártyalap. 12. Francia és. 13. Ismert színész név keresztnév. 15. Kevert Pen. 17. Lop. 18. A búzát várja! 20. Német kelet (ford.). 22. Kacat. 24. Sietség (németül). 25. N-nel a végén amerikai író keresztnév. 27. Nálunk a nadragjáról ismert! 29. ... Bien Phu. 31. Olasz filmszínész keresztnév. 33. Csont (lat.). 34. Folyó az arab félszigeten. 36. A görög filozófiában az egyediséget jelenti. 38. Német prepozíció. 39. Nagyon, franciául. 41. Kevert tünet! 43. Tűzzel kapcsolatos (ford.). 45. Felülről látszik (ford.). Orosz birtokos névmás. 49. Ország betűjele. 51. Angol egy. 52. Homérosz eposza. 54. ... ózió (ford.). 56. Szélon fele. 57. Nehéz munkát végez. 59. Szem. névm. (ford.). 60. NSÉ. 62. Húz-e? 64. Templom.

FÜGGŐLEGES
1. Latin művészet. 2. Muta-tó névmás. (ford.). 3. Mű (lat.). 4. Osztrák tartomány. 5. Egyik szülő beceneve. 6. Tetőfedő. 7. Iphigénia apja. 8. Más-salhangzó kejtve. 9. Szőlőfajta. 10. Kovács úr kérdése. 14. Csavar. 16. Amerikai költő. 17. Megszámoz (francia). 19. AI. 21. Kém. 23. Növényi termés. 26. Végtelenül mondta! 28. Versben található! 30. Medence Erdélyben. 32. Becézett férfinév. 33. Német kelet (világi). 35. Sütő (ford.). 37. Távolkeleti ország (ford.). 40. Ó, németül. 42. Orosz élet. 44. Autó teszt. 47. Angol sör. 48. Csacsihang. 50. Idegen korona. 53. Dupla mássalhangzó. 55. Római folyó. 58. Római községtés. 59. Győri futballcsapat. 61. Tagadószó. 63. Józsi-vü!

Beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 10.

Beküldési határidő: 1975. február 8.

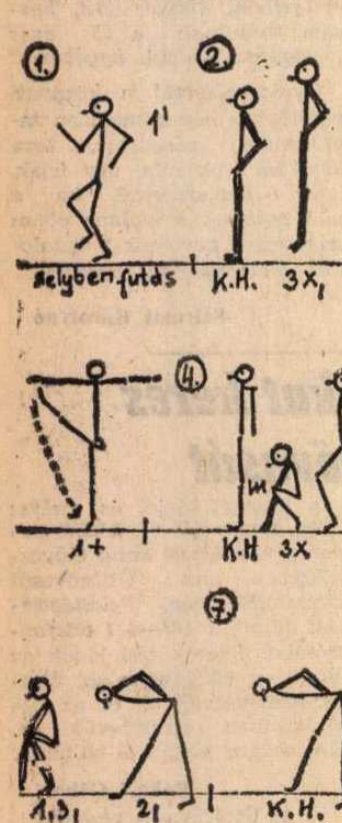
A múlt havi számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: Vízszintes 1.: *Önök a glória szorítja a fejét!* Függőleges 20.: *Hogy elfeledkezze róla!*

Könyvjutalmat nyertek: *Bajnok Vince* (Debrecen), *Bogdány Sándor* (Debrecen), *Gyöngyösi István* (Debrecen), *Halász Gábor* (Budapest) és *Juhász László* (Gyöngyös).

— Bánhidí —

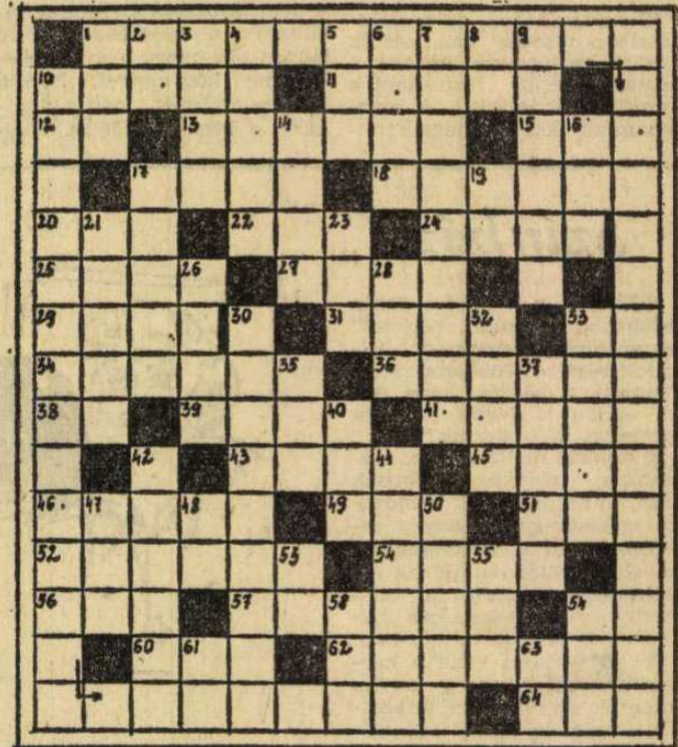
Munkahelyi testnevelés

A munkahelyeken általános probléma, hogy a munkahelyi testnevelésre nem áll állandó és megfelelő hely rendelkezésre. Ez különösen a téli időszakban jelent problémát, a gyakorlatok végzése nagyon sok helyen szabadtéren, udvaron történik. Sokszor a rossz idő beálltával kénytelenek szüneteltetni a munkahelyi testnevelést. Veleményünk szerint a hideg idő nem lehet akadály a gyakorlatoknak, csupán a gyakorlatokat kell úgy megválasztani, hogy azok üteme élénkebb legyen, megerőltető, rövid idő alatt, az előzőeknél rövidebb idő alatt nagyobb legyen. Ilyen alkalomra álljon itt példának egy gyakorlatsor.

végül a 4. ütemre szintén kiinduló helyzet.
4. gyakorlat: Kiinduló helyzet alapállás. 1-3 ütemre rugózás guggoló támaszban háromszor, 4. ütemre ugrás bal támadó állásba kar oldalsó középtartásba. 5-7. ütemre rugózás guggolótámaszban háromszor, 8. ütemre ugrás jobb támadó állásba, kar oldalsó középtartás!
5. gyakorlat: kiinduló helyzet szögállás magastartás. 1-4. ütemre gyors ütemű páros karkörzés előre és az 5-8. ütemre ugyan ez hátra.
6. gyakorlat: kiinduló helyzet alapállás. 1. ütemre guggolótámaszba ugrás. 2. ütemre ugrással terpeszállás törzsdöntésbe, kezek a csipőn. 3. ütemre ugrással guggolótámasz és a 4. ütemre ismét alapállás.
7. gyakorlat: kiinduló helyzet, terpeszállás, törzsdöntés előre, kezek a csipőn. 1-4. ütemre törzskörzés balra, 5-8. ütemre törzskörzés jobbra.
8. gyakorlat: helybenfutás közben négy futólépés alatt erőteljes kilégzés, négy futólépés alatt erőteljes belégzés 30-ig.

Tamás Csaba

A közelmúltban elhunyt dolgozóink

Szabó István (Budapest 78. sz. postahivatal), Török Józsefné (Budapest 72. sz. postahivatal), dr. Doba Lászlóné (József Távbeszélő Központ), Jeney Rózsa Aranka (Távbeszélő Díjbeszedő Hivatal), Varga Mihály (Budapest 62. sz. postahivatal), Antal Gyuláné (Budapest 70. sz. postahivatal), Moor Ferenc (Kábelüzem), Sándorfi Sándor (Budapest 70. sz. postahivatal) és Somfay Károlyné (Budapest 4. sz. postahivatal).

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Rohonyi István
Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja: a Népszava Lapkiadó Vállalat
1964 Budapest, VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 224-819
A kiadásért felel: GÁBOR MÁRTON igazgató
Szikra Lapnyomda, Budapest